Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Bréf send Benedikt 1919-1920, 4. hluti

Bjarni Benediktsson – Benedikt Sveinsson – Ari Jochumsson – Ágúst Jósefsson – Árni Eggertsson – Ásgrímur Jónsson – B. Arngrímsson – Benedikt Kristjánsson – Baldvin Baldvinsson – Benedikt Kristjánsson – Böðvar – Böðvar Magnússon – Daníel Jónsson – Einar Sigfússon – Eiríkur Þ. Stefánsson – Friðrik Sæmundsson – G. Eiríksson – Guðm. Vilhjálmsson – Halld. Bjarnason – Helgi Eyjólfsson – Hermann Þorsteinsson – Hreggviður Þorsteinsson – J. C. Poestion – Jakob B. Bjarnason – Jóhannes Jóhannesson – Jóhannes Sæmundsson – Jón Björnsson – Jón Guðmundsson – Jónas Jónsson – Júlíus Ólafsson – Júlíus Sigurðsson – Kristinn Tómasson – Kristján Jónatansson – Magnús Torfason – Marteinn Bjarnason – Njáll Guðmundsson – Ól. B. Björnsson – Páll Hj. Jónsson – Páll Sigurðsson – Pétur Pálsson – Ragnar Lundborg – Sigurður Greipsson – Sigurður Þórólfsson – St. Sigurðsson – Stefán Jónsson – Þorleifur Jónsson – Þorst. Þorsteinsson – Þorvaldur Arason – Þór Grímsson – Þór Sveinsson – Þórarinn Stefánsson – Þórður Oddgeirsson – Þórh. Sigtryggsson – Fritzes Konglige Hofboghandel – Lárus Helgason – Þorsteinn Tómasson – Ari Jóhannesson – Jóhannes Jóhannesson – Verkfræðingafélag Íslands – Þjóðvinafélagið – G. Jensson – Centrosojus

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Benediktarskjöl
Askja 5-6, Örk 2

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Ísafirði, 14. marzm. 1920.

Herra bankastjóri
Benedikt Sveinsson.
Fingdeildarforseti

Fegur ég sæmdi nefndaráliðið um sambandsmálið viðvíkjandi ég að mér skjölum úr sambandsnefndargjörðunum í þeim vonu að segja nokkuð af sögu þess máls á þinguum 1918, þótt síðar vori.
Er heim kom, sá ég brátt að til þess til saga yrði rétt sögð og mönnum borin makleg sögur af tilögum þeirra, þyrfti að hafa bók handgjört eftirrit af gjörðabók fullveldisnefndar á verðinu og millinefndarinnar krossfestu, þar með og fylgiskjöl milli-nefndar.
Nú meðan þér eruð forseti N. d. atti yður að vera innan handar að ná þessu eftirriti og nálgast skjölin. Getið þér eigi komið þessu á skrifstofukostnað skal ég borga

Bókaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

II

II

eftirritid. Í því sambandi get ég þess, að öllum millilandamönnum voru fengin sáttmálaupptökuprentuð. Ég fékk þau aldrei öll, hef að eins „Bilag" 7. og 8. (8. júlí og 12. júlí) og svo endanlega uppkastið. Best væri að gela nálgast þau í fremriti. Mun Bjarni hafa þau. Týstu 6 bilögin en fult eins áríðandi og 7-8, svo að rakinn verði afsláttarfarsillum eða öllu heldur afsláttarflóttinn og svo tilburðir fulltrúadisnefndar til að stöðva hann, er lesa má af fundarályktunum hennar og umræðum á uppkastunum, sem fyrir hennar tilstilli varð komið að í síðustu forvöðum.

Ég er í engum vafa um að afsinlýri þau, sem „dyggur Dúaton" segir frá hafa haft áhrif á sambandslögin („flengdi hundurinn") og verði vikið að þeim afsinlýrum, er nauðsynlegt að sýna sambandslagamá liggi fyrir rétt sögð og ófölsuð og vildi ég láta það vera mitt verk.

Þætti mér vænt að þetta gæti haft sem fyrst framrás og tregi

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar á Borgarskjalasafni Reykjavíkur

III

yður til hins bezta í þessu efni.
Heilsið konunni kærlega.
Virðingarfyllst og vinsamlegast
yðar einl.
Magnús Þorláksson.

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Gjupavogi 30/10. 1920

Kæri vin!

Þakki bæði þér alúðlegar viðtökur hjá þér og konu þinni í sumar.

Treglega gengur víst enn með peningamálin, en mig langaði mig líka til að fá upplýsingar um hjá þér hvort líkt náttúrs mundi vera að reyna að skríða heimleiðis aftur í vasa systkina bárðskaðsins, með von um að koma einhvi upp með líma hæðina.

Hér eynni fjelagsins hafa mér nýverið verið veittar í 81 þús. svo að eitt eitthvað sýnist mér á vera á lánu. Um þetta veldi er leitað þú skrifir mér með Sterling og þá um leið sendir mér eiðubláð undir "reikningslán". Góður hér heldur að eiga, þó ekki alæi vin!!! Ekki satt? Líklega engin von að fá náttúrs prísiscurant í sauðfjárkjötsi hjá ól. Friðriks? Hvað segir maðurinn um þetta allt, fjárkaupin í sumar er líka fallegra en það víst er. Jæja verður þú fyrir gegn þó ey sjá svörin hans á kostnum, og fari eitt spaug þarna.

Hitt er nýtt þó bæði áhuga og áhyggjur mál.

Þú sendir mér í vetur náttúrs almanakk. Blessaðir sendir mér reikningsvo og geti borgað þau. Gleymdi alveg að minnast á það við þig í sumar.

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar - Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Blessaðir munuðu að hugsa mjer líkis aftur um herferma i þessu.
Berðu þeim og Baldri Kæra Kveðju mínu.
Verið þið hjeðan svo heil Kvödd og
þannig veri þess
Björn Guðbrandsson.

P. S.
Eg vil geta þess að laiskeidnir fjelagsins er mir ad eins 30-35 þús Kr.

Sami

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

HELGI EYJÓLFSSON
ÞÓRSHOFN

Þórshöfn þ 14 sept. 1919

Herra
bankastj. Benedikt Sveinsson
Reykjavík

Kæri vinur!

Blíðarheilsan.

Hjartans þakkir fyrir alt góðugt og gott í minn garð, einnig fyrir síðustu samfundi hér í vor. Mér þykir nærri fyrir að verða að sturuna upp bréfsefnum, sem er það að biðja þig lánar og er hún sú að þú vildir gjöra svo vel og hjálpa mér um einu Guð veit hvort ég get nokkurn tíma borgað þér það aftur — hjálpað mér um 67,45, sem mér bér á borgað mi fyrsta okt. til Viðbótarinnar vid Landsbankann

Og er mi í þeim vandræðum mid á borg allar minar lífsþarfir á ég hefi ekki mi undanfarid sé fram á miri kröggur.

Það tekur í taugar, á hverju einasta ári á þurfa á borga af húsinu um 200,00 afan á allar akkar (hjána) lífsþarfir. Og verdur þú tilfinnan legar þegar maami lengst atvinnuleysa áfram (hugsján) eins og mér hefir svo tilfinnanliga lærugdisk fyrir akkar bæði

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

mér í sumar. Eg er einsog þú veizt farinn svo vel
að slitna að og er ekki maður til að ganga að erfiðri
heyskapar vinnu og þess vegna afráði ég að reyna
hestana við að skunda sjá í sumar. Eg dvaldi
svo við þann atvinnu í 6 vikur, sem mér bauðst
að mestu leyti. Og svo afan á þetta, er hér sár
lítil atvinna á þessu sumri. Þaga vinur, þér
líðst að lesa þessar línur. Eg fer þá að hætta
og bið þig alt að fyrirgefa mér. Illjág þætti mér
vænt um ef þú vildir gjöra svo vel og skrifa mér ör-
-fáar línur með „Pterling" næstu ferð og láta mig
vita um það um leið, hvort þú getur andi við kaun
minni með þessar Kr 67,45 til Viðtaldarinnar
sem er afborgun og vetur af húsi minu í fellur
árlega á jóladdaga þ. 1. Oktober ár hvert. Eg fulltrysti
þér til als hins best. Við hjónin leiðjum að heilsa alli
familíunni.

Þinn mjg einlægur og mikillar virðingu
einl.
Helgi Eyjólfsson

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

VERZLUN
ØRUM & WULFFS
ÞÓRSHÖFN

Þórshöfn, þann 13 Sept 1919

Kæri vinur.

Besta þökk fyrir síðast, það gladdi okkur þúsund kjósendur að fá að sjá þig, þó auðvitað sjertu altaf viss sem þingmaður hjer, þó þú kæmir aldrei, allir segja það sama að okkur þéli fyrir ekkert að bjóða sig fram meðan þú sjert. – Helgi vill okkur að þú yrðir ráðherra, first það of fallvölt staða, túnin okkar á láta þig dumpa eins og oft vill verða með ráðherrana, en ~~sem~~ bankastjóra og þingmann N. Þ. vill hann að þú verðir á lífi.

Við fengum bigt frá Sjóðatryggingarfélaginu þar sem það tilkynnir okkur að við eigum fengið hlutabrjef og eigum að borga 25%. = Kr 1250– og í stofnkostnað Kr. 100– = Kr 1350–

Af því að þú hefur haft með þetta að gera fyrir okkur þá treystum við þjer til að koma þessu í lag fyrir okkur sjerstaklega hvað viðvíkur veðinu. Peningana Kr. 1350– bíðum við Stefán Sigurðsson kaupmann á Akureyri að senda til þín nú með „Sterling." Hluta-brjefið stílist á

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

VERZLUN
ØRUM & WULFFS
ÞÓRSHÖFN

Þórshöfn, þann 191

Jón Björnsson & Joh. Syngeprasen, einsog þú veist þá á jeg 2/3. í verzluninni og þó mátt seldi eða skiftir þíarmein þá getum vid altaf átt hlutabrjefid í sameiningu. Samt eins svo ad skilja ad ad því sje kamid.

En svo er vedid. Einsog þú veist þá eru ödl hús vestur hjer vedsett Landsbankanum en vid eigum fiskiskúr í Gunnólfsvík sem mig minnir ad sje ekki vedsettur med, ~~þá~~ mundi þú vilja gera svo vel og líta eftir því, og vita hvort ekki vari þá nægilegt ad vid vedsettum hann Sjóvátryggingarfjelaginu hann er bókfærdur hjá Ø. & W. fyrir 2879 Kr. raunbyggdur og góður skúr, sem eftir trjávidar verdi nú, vari mikilu meira virdi. Svo keyptum vid í vor af Búrdanum í Gunnólfsvík ~~Kr~~ til helminga á móti Halldóri Gunnólfssyni á Bakkafirdi íbúdarhús og tún ásamt útihúsum fyrir 4000 krónur, ad vísu erum vid ekki búnir ad borga, eigum fyrst ad borga 30 októb. svo vid erum ekki búnir ad fá afsal fyrir eignunni, en mundum vid ekki samt geta vedsett okkar helming? Það er tengdafaðir Jóhannes sem átti þanna húsid.

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Einsog þú veist þá eigum vér talsvert drasl, en það er fast í Landsbankanum, og vér vitum ekki hvað Sjóvátryggingarfél. þessum gilt, en vér treystum þjer manna best til þess að kaupa þessu í reglu fyrir oss og tala vorra mála. – Ef nú svo færi að þú sæir að vér hefðum ekkert sem vér ~~ekki~~ getum notað, þá kaupir þú ekki hlutabrjefið, en látum oss vita hvaða tryggingu ~~þá~~ ~~ma~~ þeir vildu fá.

Vér skrifum félaginu að vér biðjum þig að finna þá fyrir oss hönd. Springetum nú það ómak sem vér getum, og alt þetta mögl.

Hjer hefur verið versta ótíð í vetur, stöðugir óþurkar svo menn hafa náð mjög litlu af heyum en þá. Annars er hjer alt tíðindalaust.

Með kveðjum til allra þinna

Þinn einl.

Þór Sigurðsson

P. S. Þú veist svona hjermubil hvað vér eigum 7 eða 8 hús, – og svo auðvitað Inventarium semilega sem (ekki er hægt að nefnasetja, en jeg vona að þú finnir eitthvað sem vér eigum sem þeir taka sem tryggingu. Sjerstaklega Gummulfsvík. Þinn

Þór.

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Garði, 22. nóv. 1919.

Kari góði frændi minn.

Þátt enn sé allangt til jólanna, þá eru þó síðustu forvöðin, fyrir okkur hér norðr frá, að senda ykkur frændum og vinum í höfuðstaðnum jólakveðjur mínar með póstinum. Og fyrst og fremst vil ég þá af heilum hug óska þér og þínu fólki gleðilegra hátíða, og þakka um leið síðustu jól og samveruna alla í fyrravetur. Get ég seint full þakkað ykkur frændum mínum greiðir og velvildina þá. Dagnýdi og þín njóð þegar ég kom suður í sumar. Og þó fannst mér þegar ég sá konu þína og litla frænku mína og frænkuð og vini koma heim. Annars var það merkilegt og leiðinlegt í mínu lagi hvernig við fórumst á mis í okkar ferðalögum. Þótti mér ekki gott að þurfa að fara að heiman rétt áður en þú kemst í Hvíf. Ið til okkar, þú vilja hefði ég haft á þér að taka á máli þér eptir fóðgum. Og ég vona að einhverntíma fái ég að sjá þig hér heima í Garði. Ætti þú nú helst að koma með allan hópinn norð. Mundi þá loptast hrein á okkar Kristjáni og fleirum. Þrá ég ekki betur en þetta væri ráðgert í fyrra, og ætli ekki að lenda þar inn eðin tím.

Þá er nú norð á leyn afan af skjáðunni - segji fréttir af til vorn. Það er líkt með bréfin og ferðalöngana; lítill fengur þykir í þeim ef engar eru fréttir meðferðis. Annars er nú orðin breyting á þessu nokkur, síðan

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

sínum kom, og hendir allum stórtíðindum landsins milli sandagers. Verða þeir aðeins malarnir undir í bréf. En ekki mundi þó Kjøm frendi okkar Vikingur verða í vandræðum að gera bréfið skemtilegt ef hann héldi á pennanum og væri heill heilsu. En þeir er nú ver að honum hefir nú í vetur verið að lakast aptur. Þó er nú ekki ordin eins mikil brögð á lasleika hans eins og í sumar og vonandi að af honum létti þunglyndinu þegar dagr fer að lengja og nær dregur vori. Þetta er nú lákustu fréttirnar; annars líður allum vel hér norðr frá. Tíðarfar í haust og það sem af er vetri hefir verið ágætt; þangað til á mánudaginn var. Þá gerði storvitri af norðvestri með bleytuhríð, og svo frost stórhríð sem hélst tvo daga. Kom þá alt fé á gjöf og hestar, og má heita haglaust síðan. Fjárskaðar held eg að hafi þó ekki ordit til muna. Heyst hefi eg þó að í Hálsseli á Fjöllum vanti 50 fjár og talið víst að það sé í form dautt eða lifandi. Aðr en þessar hríðar gerði voru skillingar svo miklar, að menn munuðu varla aðrar eins; hafði verið logn á hverjum degi að heita matti, en frost töluverð og snjó-fál á jörð. Lá fé úti á fleestum bæjum. Þykir mönnum nóg um þegar allar skepnur koma svona í hús í einni svipan, og breyddir stags á heyleysisskrafi. En lítil vorðist áskaða til þess, þeir hér var heyfengur í sumar sæmilegr að takmarki, þótt slæmar voru horfur um tíma um slátturinn sökum áþurku. Má held eg áætla full góðr á yfirleitt sem áskaðar hér í Ólafsfirði hefðu mið á líkt legra máti. En menn þó hávaðir eins og vant er vegna ísbaðs og áloga

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

skatts o. fl. sem yfir reigna um þetta leyti árs. En menn einkum óánægðir með aukaskattinn enda líklega ekki að ástæðulausu, því aðjafnt virðist hann koma niður ef fylgt er reglum þeim er Gudjan hefir samið að tilhlutun stjórnarráðsins. Ósiðfeldið sýnist það líka að leggja tvöfaldan skatt til landsjóðs á sama gjaldstofn. Annars eru skattamálin í heild sinni afar þýðingarmikil og er vandi að gæta þar að fullu réttar einstaklingsins og skilja til hófs svo engum verði af þunguer byrðinni, en allir beri þó nakkvað sem eitthvað getur. Hugg er að alþingi atti að verja meiri tíma og kraftum til þessara mála en gert hefir verið hingað til. En líklega er nú best að hafa þessu skrafi þú áhrif bjóst og ekki víst að hafa á alþingi eða ríkisstjórn hvort sem er. Það er líka almennt mesta lagi nú í pólitík og veitti ekki af því að þú kæmir til okkar og vektir menn til umhugsunar um ~~þessi~~ stóri mál. Nú treystist engin að kæpa inn þig hér í haust og áska og fær til framingja með þingsetu framvegis. Þess vard er þó vor að vakið var máls á því við B. Kristjánsson Víking að hann gæfi kost á sér. En formleg áskorun held ég að aldrei hafi komist í kring, enda hefði Björn ekki keppt á móti þér. Um þetta varð nú samt dálítið umtal. Ég hafði gaman af Langa frænku okkar í Efrihól. Hún var hér staðd í haust og þá barst þetta í tal. Varð þá Kerling hávær. „Nú er alveg sama þó Björn bjóði sig fram, og hún blessaðan Benadikt minn eins og og hefi gert þú hann er fjandagarður af öllum lifandi mönnum í heimínum." Svona er nú Kvenþjóðin innan rifja hú þín, og góð ítök átt þú líka hjá bóndunum. Hann er á flótta hjallur þarna

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

er að fá hann Bergrím minn til þess að kjósa sýslumann-
inn; er hann eptir Hálmfríði í Ormalóni. – Þar frétti get
og sagt þér af Birni og Ragnveigu að þau eru nýbúin að
eignast dóttur. Er nú orðin nýtt heimili hjá þeim
á Kópaskeri; þangað fluttu þau bústaðinn í sumar. Veit og
að þú þarft gaman að heimsækja þau, þú mörgu sinnum
þar til Víkingavatnsheimilis hins forna, enda er það hálft
þangað kunnugt eða meira. Hraddur er og nú sennilega
ekki uni Kristjáni frænda þar eins vel og heima; enda
finnst mér hann þar gestur enn. Vildi og óska að hann
alli eptir að taka við búi aptur heima á Víkingavatni, þú betur kæmi
og vil ná sjá hann úr heyþurk eða fjárheyrðinga en
biðarstóls. –

Hídon af heimilinu er það að frétta, að blallgrímur
gamli frá Lendi vaxi dáinn. Hann lá í rúminu í all sumar
og mun krabbi hafa verið bana meinið. Að öðru leiti hefir verið heil-
brigði hér á heimilinu og öllum líðið vel. Fólkinu hefir verið á
fjálsu saman. Bjarni Stefáns og Kristín eiga þrjá bræður hér
og litarinn eptir 2 og Björg eptir og þau hafa fæðst barn frá Svínadal
– Ólafur á fjórða ári. Hefi og mesta ánægju af krökkunum, þó ekki
eigi og neitt sjálfur. Enn nú allir á vorðr vandaðir um á og komnir
í fræ heilaga hjónaband. En – reyna má sína ferð til Reykjavíkur um. –

Þá er nú best að hætta þú sjálfsagt orðin leiðr
á ruglinu og er það á vorum. En eitt er þó eptir sem ekki má
gleymast og það er að óska til hamingju með drengnum yðkar.
Og frétti þetta á skatteyrinum og ætlaði ekki að trúa í fyrstu, þú og
þá aðrar gerðu vart þeyrar og kom til yðkar í sumar. En vant
þykir mér um á gjöðum frændum fjálgi og gleðst með yðkur,
en mæna þó af slíku hefði verið, þú skarni er sínir
kvennþjóðina, þótt ekki líti nú illt fyrir á það sé meiri sem skyldi.

Ætla bið og þig á skila kæri kveðju til Baldurs og Maríu
bræðr og sona þinna allra. En beztu kveðjurnar eiga dætur þínar, og það er
óhætt að segja þeim á bréfi yðkar mömmu og hafi í fórum mínum þeyrar
og kem næst. En kæru þú á annríki bréfið mitt hér. Og og kveð yðkur
nú bezt í ástúðlegu óskum um góðan og fal og gott og farsælt ár.

Yðkar einl. frænda og vinar Þór. Ólafsson

Ó. vakni 25. þ.m. Stóðst mi sunnudag ágætasta veðr þangað. Frétti, nú ekki fyrr en á þessu bréfi
er hann hefst. Ætla mér ekki á Víkingavatn. Hefi frétt, og einn bóndi hjá mér kæmi þangað
er ekki á dagskrá. Vegna hálsbólgu minnar nú undanfarið. – Kæru kveðjur

Dadastöðum 15. des. 1919

Hálfvitti vinur.

Jeg vona að þú hafir mjer þótt ekki illa upp þó jeg geti ekki enn enn þjer kjörbjef fyrir sem þingmanns okkar Þingeyinga. Það er langt síðan að jeg skrifaði Gunnari í Skógum og bað hann að ná til Páls á Landi og svo komu þeir báðir hingað til þess að undirskrifa yfirlýsingu um að þú væri einn í kjöri og því sjálfkjörinn þingmaður, en enn þá er þeir ekki komnir. Jeg skrifaði svo Bjarna frænda þínum á Kópaskeri í gær og bað hann að ná í Gunnar fyrir mig gegnum síman, en fá það svo aftur að Gunnar er á Kópaskeri að mæta fyrir Björn, og hann má ómögulega yfirgefa það. Nú er jeg að drepast úr gigt sjálfur og get ekki farið úlefris, því líklega dugar ef mæri hluti skrifi hjer undir, sem annarstaðar, en nú er ekki um það at tala. Enda vona jeg þessa komi nú ekki at sök, því notkund er í land at þing komi saman, en mjer leiðist þó samt.

Jeg held jeg geti ekki lengt þessa með neinum fjöllum sem þú hefðir gaman af. Það er svo fátt til tíðinda hjer hjá okkur, allt við þetta sama. Líðan manna hjer yfirleitt góð, þó úðlend vara hefir yfirleitt ekki hokkað í verði, en aftur notkund hörva verð á innlendum vörum. Við hjer höfum líka ágata veðrum á Kópaskeri hjá Kaupfjel., sem vex höðum fetum, síðan Björn tók við forstöðu þess.

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Þá vil jeg ekki láta hjá líða að þakka þeim fyrir framgöngu þína við að fá fjárveitingu til bryggjunnar handa okkur, þótt það væri nauðsynjamál að geta komið henni á. En nú vill svo illa til að þessi farið er að ofhaga bryggjustæðið þá er langsamlega best að hafa hana á lóð þeirra Einarssona, en Sveinn kaupmaður var ólíkur og illur í samningum við okkur. En af þeim þeir bruka nú ekkert og hafa aldrei brukað þessa fjörn sína – alltaf notað okkar bryggja – allum við að geta fengið hana upp á lóðalögunum frá 1917.

Á pólitík er ekki nimsl. Að minnsta kosti sem við höfum simulansi „heimsjórnarmennirnir" að skilja engar á móti þeir við kosningarnar. Jaja, það er nú ekki til neins að tala um það hjer eptir, og líkleza er á þeim grundvelli verði hjer ekki kosið aptur, hvort sem flokkar risa þá upp aptur um einhver innanlandsmál.

Það sem mest skaðar okkur hjer fyrir þrifum álít jeg að eje sjávarútl. samgöngulegsit. Við þurfum endileza að fá fleiri og betri strandferðaskip og flóabáta. Auðvitað skil jeg það vel að nú eitthvað á vor ekki hægt um vik, og furða hve elýsalaust við komumst úti úlgrjó stríðsárunum, en hjeðan verðum við að stefna að því að koma samgöngunum okkar á betra horf fyrst og fremst. Það er náttúrleza margt fleira sem þyrfti að laga og breyta, en mjer finnst þetta liggja nest. Margir tala um skatta og tolla og um ólíkosti breytingar á því öllu, en varleza finnst mjer í þá farandi. Þeim skattarnir verða ekki vinsælir, ef þeir eru algeleg á útgjöldum tollunum. Að minnsta kosti er mörkunum hjer

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

illa við alvinnuskattinn, en það getur nú verið að það eje
meðfram vegna þess að Oxfirðinga sleppa við hann að
mestu leyti, og er þó lík aðstaða manna og efnahagur hjer og
þar. Þúsund með við það lagasnið, þeyr alvinnuskattinum
var hokkaður og fordu yfir á landbúnad og sjávarútveg. Hvad
er nú rjett: Við skulum taka tvo bonden, annar er ómagalaus
en hinn hefir mikla ómegð, en þeir hafa lík efni og líka
jarðir, ekkert fólk nema vandalaust, sem vinnur að búinu. Tekjur
þeirra eru jafnar og þeir þurfa jafnt að borga nema ómaga-
manninum þarf einni skulku fleira. Á ekki skattur þeirra
af alvinnunni að vera jafnr. Enda þótt er eyndist að þessi
ómagalausi myndi hafa tekjuafgang, og við skulum segja
að hann hafi hann t.d. hann auki bú sitt. Þá eykst skattur
hans árlega, ef hann byggir það í banka þá kemur eignarskattur til
sögunnar, eða skattanefndin hjer hefir skilið þetta þannig, og
mjer hefir skilist það sama á eyðlunnarmönnum okkar. Aðrir
bera á móti þessu og jeg býst við að skattarg. Oxarfjarðar
hafi lilist öðruvísi á þetta. T.d er. Halldór gamli heldur
því fast fram, að þá tekjum beri að draga frá sem eru ekkert
at skattgjaldanda og fjölskyldu hans. – Viltu nú lofa
mjer að heyra þitt álit, eða einhvers lögfræðings t.d. fjármála
ráðherra, undir hann heyrir þetta og um þetta hefir hann skrifað
til skattanefnda, og er. Halldór ráðgjörði að skrifa honum
um þetta skattamál.

Viltu nú afsaka þetta allt einsaman þad er í flýti upptrípad.
Af öðru leyti er hjer tíðindalaust. Tíðin er slæm sífellt
austanstormur og jarðleysi, svo öllum skepnum er gefið,

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

og farið at taka lömb við sjónum. En nú er að byrja að blóla öðru og konunni jarðarsnapir í góðum veðrum þar sem fyrst tekur. – Heilsufar er aftur gott og engar sóttir hjer á ganzi, nema þá kvef, sem kemur af og til eins og gerist.

Hjer þótti leitt að geta ekki fundið þig í sumar, annað hvort hjer eða þá þar. Samt drakk jeg nú kaffi hjá þjer, sem jeg þakka nú fyrir og bið að heilsa konu þinni með þakkl. fyrir viðtökurnar. –

Að endingu beztu kveðjur með ósk um góða líðan.

Þinn einl.

Jóhannes Sveinsson

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Akranesi 30 júní 1920.

Herra bankastjóri Benedikt Sveinsson

Í dag fellur á mig 10 þús. kr. víxill, ég gat um það við ykkur um daginn að svo gæti farið að ég þyrfti að biðja ykkur svo vel gjöra og framlengja hann að hálfu, þar sem svo fór að ekki var hægt að selja eitthvað af fiski okkar fyrir sæmilegt verð.

Eg sendi yður því hér með í peningum kr. 5000,00
og útfyltan víxil að upphæð .. 5000,00
vexti og kostnað allan greiðir fyrir mig sá sem ég bið fyrir bréf yðar.

Í von um að þettað geti látið sig gjöra , kveð é g yður

Virðingarfyllst.

O.V.Björnsson

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Miðjanesi i Reykhólasveit
10. apríl 1919.

Heiðraði Jónsson!

Jeg veit það munu vera "ansten" við aðferð, og verðum við vana, að skrabba á B. bankastjóra með að leggja inn á sparisjóðsdálk okkarna. En Jónleifur M. bróðir minn í þeim efnum hefir stundum bakað okkur vandræði. Hann geymir upl. sparisjóðsbók mína, og því veldur þetta kvabb mitt hjer því ómaki, að taka bókina hjá honum sjálfum og annast um innfærslu "Ríkisins" í hana, úa færa honum sjálfur beint "Fjeð", og ýta á hann með innfærslunna ótrauð.

Jónleifur M. er þó ádeino í því fólgið, að láta NB bréf stundum liggja lengi ótekin úr Boði úa af pósthúsi; gætir búist við þau innihaldi kröfur, og er slíkt afsakanlegt, en hefir sem sagt valdið okkur vandræði.

Júnílok í vor, verður innieign mín hjá yðkur úa eg vona orðin 7000,00 kr. Í haust bætist þar við (– fyrir uppboð –) 4000,00 fluk þess á eg jörðina og 24 ær. Hún virðt á 5000,00 – Orlans. Ærnar nú metnar á milli hjer 80 kr og meir. En jörðina mætti sjálfsagt selja á 8000 kr. það gerir Fossinn 1¼ kilom. frá bænum. Í þessu er 16–1700 kr. skuld (Kirkjujarðarsjóður)

Jeg þykist mega meta mig uppá 18 þúsund kr. og er kríuktinn. Hún undur alkunnin í Gíni-Gíli, og skal þú þá ei komast undan, úa ráða okkur heilt í því hvernig eg ætli, sem tryggast "Spekúlera", með 10–15 þús kr. svo þar gefi okkur úa fæti. Gigtveikur = (gamalt brennivín af "Bauk"). Upp geymi á státtinu. Þarf úa líðna aftur. Hugsa okkur úa fara um Norðurlönd í sumar.

Vinsl. Náum við saman. Vale. Guðmundur Ólafsson.

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar og Landsbókasafn Reykjavíkur

Jeg vona að ábeking mín á Fjelkinn, sje full gild.
Við Hálfdan Böldum að hans nafni munum alls ekki á kanna, en hann er greiðsla á sinna helmingi 90 ásauðr andvirðis, er eg selda honum 10. maí voriðr 1917.

Jóh. Ól.

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Laugarvatni 22 april 1919.

Hjartkæri vinur!

Eg legi við þú verðir hissa þegar þú færð bréf frá mér, og eða síðar þegar þú heirir afþess.
Jæja svo er nú mál með vexti að eg hef legið í rúmin hálfa aðra viku, og er enn við þott hyggi helst þott sé einlóm bólvað gigt í bokinu, nú en þetta hefur þó gert mér lífið hálfbölvað, þú fremur sem komið er að sjúkufundi og þott sem verra er skeftafundi idóm leiðu sem hjúka á Mosfelli. en þar á og að mata á Eyrarbodda, og má til að mata þú sérð nú á þessu að þeim hugmenn er eða gonar að liggja í fleti sínu og geta eða svo mikið sem velt sér eru hryggmenni verðir þú á að vinna alla ~~alla~~ skaðsemdir hlutir til að komast á fætur. jafnvel áll óhugsandi meðal. Semadist nú hér sem oftar að morgni eru og verða sattalaknirnir hér í landi og þott jafnvel óþess að vita af þú sjálfir, og þar á meðal ert þú, einn og þú skalt nú bródem fá að heyra.
Eftir nú: að hafa legið kreiðurlaus í rúmin, gengið drugskokkur úti hesthús, fjárhús og fjós. legið aftur og aftur hálf, uinandi. Tekið inn töfupúlver Verkg Vindverandi. Stofnmodrofa. Kinnadrofa. Kann fóndrofa

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

svo og S-C sorti sem engin veit deili á að nefna
nema læknir, þá var áburðrinn eðli lækni; gamal
lesi sóta og gamalt Bernsein, (þú eddi er um nytt að
tala, í áburðr. og fl. svo koma blóðkoppar, sotn með lækna
bely yfir, þau feddi þú nú sjálfsagt eddi, þau verr
aðans í færa læknakönduna. nú nú svo koma hönda
yfir leggjunum og undd konu og minna mörgudattu
og allra nærleggjandi yfir setu kvenna, og eddert dugdi
í þú lékt bólvað apótek. að geta eddi lækna að
lokum. eðu vísi mér áðr bri. Jaja nú kemur efrið
mitt í þessu bólvaðu ástandi fæ ég loks póstinn, (nattad.
eftir C doga ferð úr Rvík, sem og fer oftos á ldegi
á einum hestikinn.) og með póstinum Alft. þar á
medal 8 hefti. þar í vamtrouðsyfirlýsing til rodherrann zi
Dig J. Dig E. Ég byrjaði strax að lesa í garkvöldi þá
uitanl. á Dig Stefanagi. Ég las og las og fonst stondt
ánoðlud á Strokkurenn og mjaltirnar. og þú lét hel
- vítis kjánagrd.: Landráðamenn: Lígarri: Asomeindu
mann ofsinkari: Odsyngsofin, Stóðulegist, og að
kjafta frá öllu sem þú vissu eins og sagt er
um vondabörnin. um þat er eddi mitt að tala
þat er sjálfsagt. Eddi var nú farda þótt útlitt
manna brúll á þessari stonda úrir að Vindbelgu
Reifurenn, já ónerkilegustu blaðaskruddum, já miðið
þá bornqrtis útlit. já og mart fl. þá kemur þú
loks á samiskipunum og haldar þessa ágætu

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

á gæta vadr. Eldi heitri þátt nú að víse mann fordi á þurri stillingu að geta látið svona sjúmandi mál afskiptalaust, þá getur maðr látið sér skiljast, þrátt af ýtrustu M. T. en að geta komið svo vel fyrir sig orði og þá gæti í þessari vadr, að þú dáist og þá einkum nyðr logs atridi. með þessari dáum þau stillingu og lítilsverðu fyrir öllu kölvadr glammrinn og ósomann sem á endan var gerjid. Jaeja þetta þátt eddi vera nú medal þú náinum lækni kom mér til að setjast upp og hleja skellihlæja. og fyrir þrátt gef ég þér dyrdina af hofa hattmig eg eddi dlaknad sem ég vona af verdi.
Þad er líka eddi laust vid mannskepurnar hofi fundid þessa kölda undir ölda frá þér, þú eftir þetta kemur lítid nýtt til sögunar. nema ákiti þurn Lafirdinga og Reykjavíkinga kic gud af loana vid M.T. „Vizergrinid" svo er nú þetta bríd.
Ég kom út þá hegdi ég „fyrsta Lóu kvaki" þá er modir hálf dauder eg modir lifnar eddi til fulls. þad er eins og modir finnist upprunn heilt ár vid blessadan fuglakvakid. og svo vonum í blessadri vorlömbin „Vid lindu og lambagorm lífid endur fodist"
Jaeja fyrir gefdu nú alt bullid. Modurin er ad fara. Lifdu heil og sæl med konu og börn
Gledilegt sumar.
Þinn einl. vin
Björn Þorgrímsson

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Tunsu í Aðaldal 29. sept. 1919

Hr alþm. Benedikt Sveinsson!

Þó við höfum aldrei sjest leyfi eg mjér að leita forsjár yðar í dálitlum vanda.

Því er þannig varið að jeg þarf að fara til Reykjavíkur í vetur til að leita mjer lækningar við augnveiki og býst við að fara í janúar.

Nú tel jeg mjer nauðsyn að eiga vísa viðtöku á fæði og svefnrúm og emfremur að fá eitthvert starf að vinna þann tíma, sem jeg þarf að vera í Reykjav. 2–3 mán.

Það er þá sú stóra bón, sem jeg bið yður að leggja mjer góð ráð í þessu efni og helst hjálpa mjer við útvegun á þessu hvorutt

Best þætti mjer að fá vinnu við skriftir eða þessháttar – get það vegna augnanna – og helst aðeins part úr deginum, en það mun vandfengið. Annars mundi jeg vinna hvaða verk sem er, ef það kemur ekki í bág við það að ganga til lækninis einn tíma á dag.

Viljið þjer gera svo vel að skrifa mjer um þetta?

Virðingarfyllst

Kristján Jónatansson

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Akureyri 8/10/19.

Hr Ben. Sveinsson, bankastjóri
V. Skólav. stíg
Reik

Góði vinur!

Eg innlegg þessa seðla til ~~at~~ þess þar þeimnest
leiðir þeir eynl leiðir þýðir þá á þessu er að
er að fenna þessa Seðlasafn. Gerla þólinj, af
vali og spyrja hann hvort hann hafi þegið
krossa aðr stíma sjónaborum þá vier aðr á.
Sterling sem þá hefur 19 þús. til Reikn. þar
og hef eins ekki séð einu línu eða skeyti frá honum
um það. og ekki þótt nað tala af honum
beldur. Sima. en þyki ~~[illegible]~~ ilt af kaum
og ~~[illegible]~~ sjónaborum þessu hafa tapast. Bið g
þig að hraðgreppi í sima hvort sem þessi ~~[illegible]~~
hafi ~~tapast~~ bið Geisla. og se eg ekki hér borum ~~[illegible]~~
de þessi ~~[illegible]~~ á þeuda vér skeyte - um ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ og svo og
Geta þeir samskonar sýnis hjá mig. - þar var
hlaðið af þar sem og safnaðir hér af allegast verstu
veðrum —

Eg hugsaði mér á vita segnir Eggert mestan
þeirt og ætti að fara á samskonar þeðalegbeðanna
í bæinn, og afla mér betri þekkingu á handtemu
sem ~~[illegible]~~ bæði Jónnes nannsaar. En þótt
eins gil eg þá aldrei fara fyrr í tal við
bónn og fata og vita verðið. Ferða bog
kostar hér nú einberðis um 15 kr á dag. og mæð-
ur upp á ekkert kaup eða laun fyrir sýnanir

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

og hefi síðasta mánuð talsvert verið á dalum og austur á Eskifjörð og þar eg skrifaði yður síðast þá til fjárs á Oddur Hermannsson skrifstofustjóri Afl. Arala stóðum sagði á leiðinni þessunga hann til að gjöra mitt þá til ferðar — og yrði að reyna síðustu ráðstöfunar á tímanum til á drepa ábúnd á fjárum áður en vísir eða komum um — og þá hamkæmi eins alt ísland undir sig — Þessum sem og drengjum þeirra fjárs stóðum sofum þar skaði hvers vegna — Hafi þeir þá á síðasta og skyldum um á vatten til rannsóknar þeir eða til að borga fyrir fólkið strax og undir skyldi alla um á annaðhvort stóðum rannsóknar einþáttur — Hann er þar bókvarðið á þá eða annað rannsóknarverði og kann á síðast verður upp fengið allt á kann um annan skrifstofu — Þeir á vorri þjóðsögu Canada stjórn fella yfirlýsingu frá fríð á Íslandi, hvort hólt og á Canada Cats eða aðrennlinduna, eða er annar þegn eins og þá nú?

Fyrirgef þessar aðfinnanir mínar, til þess eru vitur á varast þar — segja menn og eg hefi á alskonar kálo á nostum á vitna á sjálfsögt.

Virðingarfyllst

J. B. Arngrímsson

P.S. Stóð þegar verð á fríðum á skýrslum seng og skilda efter þeir á kúm. Mikið mun.

J. B. A.

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

VERZLUN
ØRUM & WULFFS
ÞORSHÖFN

p.t. Þórshöfn, þann 26. okt. 1919

Heiðraði vinur!

Fáein orð í mesta flýti en þó mjög áríðandi.
Ég hefi öll viðskipti mín við þá félaga Jón Þórsson og Johan Þoppason og er úttekt mín svo mikil, stærri en svo að þeir geli lánað mig um greiðslu þar til ég hefi hreinsað dún minn, sem eðli vörur þær en með vorðjunum. Ég þarf þó absolut að fá mér víxil til til 6 mánaða eða sem svarar þeim tíma sem dúnninn yrði komin í peninga. Ég bjarga mér þann veg í þyrna með víxli sem ég tók í Leytisfirði. Nú leita ég til yðkkar aðallega vegna þess að þú þekkir ábyrgðarmennina - Lakmisbræðurnir - sem ég veit að þú gelur hiklaust mælt með við hina bandarísku bræðra. Þeir, Lakmisbr. bræðr eiga, eins og þú veist, einna dýrustu og bestu jörðina í Sveitinni og eru taldir í röð efnuðustu bænda Sveitarinnar. Nú, þyki þeim Magnús og Haaber nöfnin ekki nógilig hefi ég ína með bréfi í dag, beðið Magnús Sýslumann, mág, að vera með á víxlinum. Mér er afaráðandi að fá víxilinn og vona ég fastlega, að þú fáir þá framgengt, góði vinur. Mér þætti stórkostlegt fyrir þá, ef þeir félagar fengi skell mín vegna. Þeir mega eðli við þá. Á hinn bóginn skal ég gefa þeir, að ég á mi full 400 pd. af ordinu og hefi þegar fengið 42 kr. til bóð í kíloið. Það eru víst peningar að minsta kosti upp í þenna víxil, þó dúnn fælli í verði eitthvað. Þótt yrði eðli frekar um þetta, en ——

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

fullbreytti góðum orðum þínum til okkilyra málaloka.

Annað: þegar konan mín fór til Reykj. í sumar átti hún að borga afborg. og vexti af báðum lánum mínum í Landsb. samt. ca. 4000 kr., sagði hún Magnús og Skaabe það og greiddi um 600 kr. En nú, er ég fyrir skömmu rak mig á kvittun frá bankanum, er ekki að sjá á henni, nema greiðsla hafi orðið vextir og afborg. af stóra láninu, hið minna ca 1100 kr. er þá óskilað enn. Mér skilst að 500 sé. Og sé það tilfellið þá vildi ég mín biðja þig gera svo vel að tala um þetta fyrir mína hönd við hina bankastj. og - jafnframt biðja um það fyrir mig og þá mér, að lánið fái að standa óafborgað fyr til laun mín koma til útborgunar um áramótin, þá greiði ég afborg. og vexti - en þangað til er ég blankur, þú dæmir er ósáttur, einu ég hefi sekið þann.

Vona, að þú greiðir giftursamlega fram úr öllu þessu, og að ég megi vera rólegur. —

Heilsaðu frúnni og fríðunum kærlega.

Afbiðjum Manchester!

Þinn einl. vin

Guðmundur Finnbogason

P. S.

Víxillinn sem ég sendi Magnúsi Sýslum. er upp á kr. 5500.

p.o.

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Efrikólum 23. okt. 1919

Kæri frændi og vinur!

Nú sendi ég þér upkir umtali okkar í sumar Ullina, og Sólg og Kafu sem ég vona að yðkur líki vel. Þetta er alt verðlaust enþá.

Alt borilegt að frétta síðan við fundumst Heyskapur þó tæpl. í meðallagi hjá mér, en ómu hafa orðið það yfir höfuð. Ég hef ekki fúlt neitt af fingin. Tíðar er alt á fljúgandi ferð, skipin koma í Höpasher og svo svo bindacisl. Slátur=lið afstaðin að mestu.

Bið kærl. að heilsa Þórði br. þínum mest innilega þakklæti fyrir að útlæsi Strokkinn hjá Stefáni B. Strokkarnir kom í góðar þarfir og hef ég verið að hugsa um að skrifa S. B. sérstakl. til að lúkna lofsorði á strokk=inn.

Hvetur þig og þína alúðarkveðji þinn einl. vin

Friðrik Lemmudsson

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

JÚLÍUS SIGURÐSSON
útbústjóri.
AKUREYRI.

Akureyri þ. 3. Ágúst. 1919.

Kæri vinur!

Jafnframt þri ét þakka þér okkyrtið þann 18. júlí og þann þátt, sem þú áttir í okkytinu þú ástjón landsbankans þann dag, vil ég leyfa mér að ónáta þig með orðkrum hérum þríat, og endurtaka ennt af þri, sem ið töluðum um hér í dáginum þegar þú varst hér. n.l. um dýstiðleyyþrót manna hér við útbúið. Þorvaldur J. Vestmann gjaldkeri og Jón Finnbogason assistent hér hafa bátt tilboð um þetta við mig og þykjast þurfa á nefndri uyþbót að halda, sem í raunirni ætti er ið undra þú lann þeirra, einkum Þorvaldur, sem er bróðgliskur matur, – en lítil á mátu við þá sem aðrir nú hafa hér á dag. Til dæmis fá stúlkur hér við sildarsöltun a. 40 kr á dag og piltar við slatt í meiturn 90 kr. um viku auk fæðis, en þú sér ið ætti er hægt ið halda flinkum unglingum þyrir lítið kaup yþ á árið, einkum þeim sem einhvers þróttur er í og dugnaður til ið drifa sig áþram á eigin spýtur eg í þá yð. Auk þess sem mi er verið ið bjóða Þorvaldi allt ið 3000 kr. hærra ás, og þá jafnvel á Breinstöðum, ef hann vill fara þéðan. Ég hefi

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

talað um þetta við hann nýlega, því að eg vil satt að segja ekki missa hann héðan meðan eg hangi líks við útbúið, sem ræðst óvíst er hve lengi verður héðan af þar sem eg fer nú á mörg gamlaðs bréfum, jafnvel þó eg ekki em hafi síðstliðnum tröfala af „Ella". Nú hefði því þótt eðlilegast, að bankastjórnin hefði leyft mér að borga þorvaldi þau lán, sem eðlis vilja hjálpa honum, eða þó að vera hefði fyrir bankann ekki áður en privat mann, á ýjra vel við þá menn sem duglegir og skilvísir eru, eru á hann getið haldið þeim. Hann hefur fyrir fjeldrum sínum á ýjá, á nokkru leyti; auk þess, sem hann er kominn á gifting aldur og þarf því sinna manna eða til þess á lifa, og getur fengið það annarstaðar. Hann sagði mér í dag á hann vori ávegtur af hann fengi kr 2500, er fast nærri á, sem gjörir liðugt 200 kr á mánuði. Þetta dugar er ekki og hátt handa þorvaldi, sem hefur talaverða ábyrgð sem gjaldkeri; leyft eg mér á leggja það til á honum verði borgað það minnst, enda er það ekki hátt mið tilliti til þess á yfir og fjórsinnum hærraleiga kostar yfir hundrað krónur á mánuði.

Annað sem við töluðum um var hinaleiga sú er bankinn hefur borgað mér, sem er 600 kr á ári fyrir húsrúm og geymslu. Fyrir þessi vesalsi, eða pláz, hafa mér verið borgaðar 1200 kr á ári til nærgjaldsins, því einn og því verst, er þau eða hús nett, á bezta stað í bænum, en auðvitað

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

JÚLÍUS SIGURÐSSON
útbústjóri.
AKUREYRI.

Framh.

Akureyri þ. _____ 19____

vil eg heldur lána bankanum. Þyri — 600 Kr., meðan eg er við hann, en ödrum þyri 1200 Kr. En svo kemur spursmálið um kaup á húsinu með allri lóð. Mér hafa verð-boðin á 40000–45000 Kr. þyri allt saman. Viðvíkjandi vel eg eki ödrum en bankanum húseignina meðan eg hangi hér, en þeri eg vil eg heldur selja en leigja.

Um þetta allt saman ætlis þú við tækifæri helzt, sem fyrst er tala við Bankastjórinn þar sem eg eki hef tækifæri til er fara suður, með þri Birtur er ástæðt í Jerta lengi og þú eki til hjálpar hér á meðan. —

Rétt mína þótti eg, er Ólafur Thorsensen, sem hjá mér hefur verið tríoraðsinnum og einu sinni í bankanum í Reykjavík, en hvergi eyrt, hvorki hér né þyri annan, og eki heldur við verzlun fóðurs síns, enda er hann afskaplega reiður í lund og stríð upp á sig og þolir illa tilögn en er þó ágætur fákunnandi. Vart eg hálf forvitin þegno eg þótti þetta, enda skyldum við heldur í ástyðingi þá hann fór héðan síðast. Viltu nú eki loga mér með línu er heyra, hvernig stekur gellur við hann og við hvaða verð hann er hjá gekur og hvaða kaup hann nú hefur. Það skal aðeins fara ekkert á milli. Mig þurfti verði hann lengi ánægður með líðið, þri hér var hann alla tíð

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

vántegtur með Kaup sitt á fl. og eins þó hann var í bankanum fyrir dannan, enda var það ekki lengi, og vildi þó B. Kristjánsson hafa hann áfram. Hvað þakkingu hans og dugnaðr viðvíkur, þá er Þorvaldur mikils fliótari og áhyggjulegri maðr hvað allar bréfaskriftir og bókfærslu snertir en hann, auk þess sem þ. er betur lystur og minnugri maðr þótt yngri sé.

Allt þetta fer aðeins á milli en ekki annara, en þú skrifa eg þér þetta, af eg þekki þig betur en hina bankastjórana, þótt mér hafi gallist þú, – síðastliðna M. S., vel í gær, þótt sem eg hef haft saman við þá á aðalla, en þú mátt muna eg ekki á hafa det þá em vænt kæmi er, Vona eg af þú verðir ekki svo djöfullegr látur af þú sendir mér ekki línu áðr langt líðr og látir mig vita við hverja eg má biðast síðastliðna hvað Þorvaldi viðvíkur og lanum hans.

Kveð eg þig svo með öllum alls góð og bið þig heilsa öllum sem vilji trúa Kveðja mínu.

Þinn einl. vinur & frendi

Jóhannes Jónsson.

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

S. SIGURDSSON
HANDEL
&
AGENTURFORRETNING

TELEFON NR. 39

Akureyri, 18. septbr 1914.

Hafnarstræti Nr. 29

Herra alþingismr. Benedikt Sveinsson
Skólavörðustíg 11.
Reykjavík

Samkv. beiðni herra kaupm. Jóns Björnssonar á Þórshöfn, sendi eg yður hérmeð kr. 1350 – þrettánhundruð og fimmtíu krónur í peningum, sem eg vænast eftir að þér fáið með skilum.

Virðingarfylst
S. Sigurðsson.

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Kaupfjelag N.-Þingeyinga.

Símasamband: Brekka.

Kópaskeri 15. Ágúst 1919

Góði frændi

Þakka þér innilega, einstaklega og allan áhugann og fyrirhöfnina fyrir byggingarmálinu okkar. Þú hefðir víst ekkert til mín þegar við töluðum saman og þú gat þess-vegna ekkert sagt þér til skýringar styrkbeiðninni. Undirbúningurinn þótti lítill sem vér vár, en undirbúningsleysið kom af því, að við höfum ekki fyr en í vor, verið nógu skilnaðarlausir til að láta okkur dreyma um svo langa og dýra byggingu einsog þessa sem við höfum nú sótt um styrk til að byggja. Þótt er svo langt að vengjast þessum háu tölum, og atta sig á, að alt hefir margfaldast að verði. En það sem kom okkur til að fara fyrir alvöru að hugsa um þessa byggingarbyggingu, var það, að hafíshroði kom hér inní flóann eptir ómarsmálin í vor og flaktist um þúna meðfram löndum og sydilagði þá bryggjuna sem hér hefir verið. Þessi bryggja var byggð á fyrstu árum Kaupfjelagsins, og hefir nokkrum sinnum eydst meira og minna af ísrekí. Hefir þetta komið fyrir 2 nærliggjandi vor, og kostnaður við aðgerð hennar orðið um 1000 kr. hvort árið. Fannst okkur, þegar síðasta fór ár eptir ár, að svo búið mætti ekki standa, og skrifuðum þér í flýti dagana eptir að bryggjan brotnaði; til sýslunefndarinnar er í N.-Þingeyjars., sem þá sat á fundi, og bárum um styrk úr sýslusjóði og mælti með styrkumsókn til Alþingis.
Af því þetta bar svo bráðan að, var ekki kostur á að fá verkfróðan mann til að skoða bryggjustæðið og gera kostnaðar-

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

áætlun. Tengum við því til þess trjesmið sem hjer var staddur, Ingvar Jónsson frá Heiðarhöl, og gjörum áætlun hans fylgja umsókninni til sýslunefndar. Var áætlunin miðuð við það, að bryggjan yrði gerð úr plönkum og fylt upp með grjóti og möl, með öðru gerð einsog bryggjan á Húsavík, sem þú hefir sjeð. Reynduð steinsteypan ekki vel á Húsavík, og álitum við þú áð óðlegra mundi að hafa bryggjuna hjá sama.

Síðan í okkar fjarveru við sjó aftur að athuga þessa áætlun og fengum okkur til aðstoðar Sigurð Kristjánsson í Leirhöfn, sem er manna hagsýnastur og hefir mikið fengist við ýmsar byggingafræðandi. Gerði hann uppkast af nýrri áætlun og var kostnaðurinn eftir henni 24 þús. krónur. Álítur hann að bryggjan verði ekki byggð fyrir minni upphæð, með þessari aðferðar fyrirkomulagi.

En nú sje jeg af skeyti þínu að Austurdeild Alþ. hefir bundið styrkveitinguna þú skilyrði, að bryggjan yrði gerð úr steinsteypu. Er þá þýðingarlaust að jeg sendi þjer hina áætlunina, einsog jeg hafði ætlað, enda mátið sjálfsagt útkljáð á þinginu áður en bréf mitt nær suður.

Annars veit jeg ekki hvernig nú fer um þessa bryggjugerð, (þó styrkveitingin komist gegnum Austurdeild) úr því við fáum ekki að vera sjálfráðir um gerðina. Verður að ráðast betur grundvöllinn, og gera nýja kostnaðaráætlun áður en ráðsmaðurinn í fjarlægð. Hefir Kaupfjelagið nú í mörg horn að líta. Byrjað steinsteypuhús í Austurlandi og fleiri byggingar óhjákvæmilegar á næsta- eða næstu árum, og þú óðagra að fá til sín stórt fjarlaxi, sem bryggjugerðin er, þegar ekki fæst meira en þriðjungs styrkur til hennar. Finst okkur það nokkuð hart, að þetta hjerað

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

sem engum landsjóðsvegur er til í, skuli fá svona ríflegan styrk til ~~byggingu~~ hafnarmannvirkja. Get jeg ekki skilið hvers vegna þarf að krítmúla okkur um þá þrjúnu Kostnadar fram við bryggjugerðir en t.d. vegi sem landsjóðr kostar af öllu. Virðist heilnings framlag frá Kaupfjelaginu, vera nóg sönnun fyrir því að fyritæki oje þarft og naudsynlegt.

Ef svo ólíklega fari að Kjötmatslögin yrði úútkljáð þegar þú færð þetta bréf, vildi jeg biðja þig að reyna að koma inní þau ákvæði um heimild til að láta ólarda menn skimpla kjötið. Sigurður gamli varðherza taldi líkt þú til fyrir stríðsárin, og þarna álit hafa samir læknar. Þessi kjöt~~skimplun~~ skoðun er áreiðanlega mesta kák, einnig hún er framkvæmd, og þessvegna ætti það að standa í sama, hvor þrýstir skimplunum á skrokkana, ætti ekki að þurfa til þess margra ára háskólanám. En verði stjórnarfrumvarpið samþykt óbreytt, þá hefir það þar afleiðingar að baka verðlaunum sem ekki hafa lærni né reynslu, óþarílegan kostnað, án þess að nokkur trygging fæst fyrir því að kið skimplaða kjöt sje af heilbrigðum skepnum. Jeg hefi oft sjeð hvernig læknarnir frankvæma skoðunina. Þeir stynga nöl hnífsoddi einusinni eða tvisvar í skrokkinn og smella svo skimplunum á.* Sjaldan kemur það fyrir að nokkur skrokkur sje kastað úr, og þó ekki nema þegar ígerð er í honum, sem ekki þarf lærni til að ojá. Þarnæst er þess líka að læknir hafi látið ólærðan mann skóta og skimpla mestallt kjöt í einum kaupstað, og gefið svo á eptir vottorð um að hann hafi skoðað alt kjötið og fullrannsakað

* Geta náð þessum árangri skotið nokkrum kúlum á líkleg skimplun.

Fundur á vegum Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

sig um að þá vori af heilbrigðum ástæðum.
Við annan nú svo sem þeir mun kunnugt, að hjer hallir engum lagnis stundum lengur. Verður þá um kvað að velja fyrir kaupfjelagið: annað hvort að fá hingað sjálfan slátrun stjóra sjeðr eða með afarkostum, háskólapilt eða for legfi til að skimpla, eða þá senda kjötið til einhverrar hafnar þar sem lagnis er og láta taka það alt upp og skimpla. Yrði að kostnaðinum miklu verri, því auk kostnaðarins við að taka upp, skimpla og gangi afur frá kjötinu, sem hlyti að verða afarmikill, fylgdi þá líka flutningur milli hafna eða annars yrði vonandi tomist hjá. Veit jeg að þú getur af þessu skilið, hvernig okkur mun vera innanbrjósts og fleirum svona fjeskil. mikinn kostnað, ~~er þess~~ gefa þó enga tryggingu fyrir að vorar sje ósviknir.

Aðgerðir hafi gengið mjög illa vegna óþurka, síðan í júlí. Sífnuðust fyrir mikil hey á öllum bæjum á jörðum, er hafa nú víðast verið sett saman í hálfpur eða verra en þá, og mikið hrakin. Hafi líðin vegna oftast verið fremur hlý og mild, en nýting heyja þó ~~er~~ er hún verða sem komin hafi í 30 ár. – Björn frænd okkar er nú mikið fóðrari er í ónum, og vonandi sloppinn í þetta sinn. Hefi ekki sjeð hann, en heyri af vitali í ónunum, að hann er að verða heilbrigðr. Er þungri byrði lyft af okkur við það.

Ekki hefi heyrt að nokkur maðr muni kaupa vit þig um þingmennskuna í þetta sinn. Líðanin við þú vonandi við alt konunga-umstang í haust.

Heilsaðu Karlezu konu þinni og bræðrum

Bestasta og vell

þinn

Benedikt Jónsson

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

AKTIEBOLAGET
C·E·FRITZES
KUNGL·HOFBOKHANDEL
RIKS TEL: 116·2462·ALLM·TEL: 4598·4898·
FREDSGATAN 2·STOCKHOLM

DEN 14.5. 1919

Herr Alþingismaður Benedikt Sveinsson

191	ex.	Anmärkningar böra för att upptagas till granskning göras inom 30 dagar efter räkningens emottagande.	DEBET Kronor	DEBET öre	KREDIT Kronor	KREDIT öre
		Sala fría 1917.1918.				
		Kr.	38	63		

Anhålles förbindligast
om snar uppgörelse.

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

SENTRALTR., STHLM. 19

Kemur út ýmist einu sinnieða tvisv. í viku. Verð árg. (90arka minnst) 4 kr., erlendis 5 kr. eða 1½ doll.; borgist fyrir miðjan júlí (erlendis fyrir fram).

ÍSAFOLD.

Uppsögn (skrifleg) bundin við áramót, ógild nema komin sje til útgefanda fyrir 1. október. Afgreiðslustofa blaðsins er í *Austurstræti 8.*

XXIV. árg. | Reykjavík, miðvikudaginn 5. mai 1897. | 29. blað.

Landsbankinn.

Til frekari glöggvunar fyrir lesendur Ísafoldar skal hjer farið nokkrum orðum um bankareikninginn 1896, sem prentaður er í síðasta tölubl., einkum gjörður samanburður við fyrri ár.

Lánveitingar úr bankanum hafa verið miklu meiri árið, sem leið, en undanfarandi ár, eins og sjá má á þessum samanburði síðustu 3 ára:

	1894 kr.	1895 kr.	1896 kr.
Fasteignarveðslán...	120,584	136,386	166,356
Sjálfskuldarábyrgðarlán	131,082	162,863	202,400
Handveðslán . .	24,485	16,050	43,610
Ábyrgðarlán sveita- og bæjarfjel. o. fl.	1,025	15,950	20,100
Akkreditivlán . .	1,065	350	»
	278,241	331,599	432,466

Víxla- og ávísanakaup fara einnig mjög í vöxt. Af víxlum og ávísunum hefir bankinn keypt síðustu 3 árin:

	1894 kr.	1895 kr.	1896 kr.
Víxla	329,209	443,562	571,451
Ávísanir	44,044	60,565	72,976

Víxillánin hafa aldrei verið eins mikil og árið sem leið, enda voru þá víxlar keyptir fyrir meira en *hálfa miljón króna.* En allar lánveitingar úr bankanum (ɔ: skuldabrjefalán og víxil- og ávísanalán samanlögð) hafa árið 1896 numið *frekri 1 miljón króna.*

Endurborganir lána hafa gengið tiltölulega miklu ógreiðara árið 1896 en næstu ár undanfarin, og er það bein afleiðing af örðugum hag landsmanna það ár (fyrir markaðsleysi, aflaleysi við Faxaflóa, landskjálftavandræðunum o. s. frv.). Útistandandi lán bankans voru sem sje nál. *120 þúsund krónum* hærri í árslok en í ársbyrjun.

Í alls konar skuldabrjefalánum átti bankinn útistandandi í árslok:

1894 kr.	1895 kr.	1896 kr.
968,544	1,016,474	1,133,821

Í víxlum og ávísunum átti bankinn útistandandi um síðastliðin áramót rúm 86,000 krón.

Hlaupareikningsviðskipti við bankann fara mjög í vöxt, og er það eðlilega einkum kaupmannastjettin, er þau viðskipti notar.

Innlög á hlaupareikning voru árið 1896 meira en *hálf miljón krón.*

Útborganir af hlaupareikningsfje voru 30,000 kr. meiri en innlögin, og var innstæðan þeim mun lægri í árslok en í ársbyrjun.

Sparisjóðsinnlög voru síðastl. ár stórum meiri en nokkru sinni áður. Innlögin námu sem sje alls *856 þús. krón.* Aptur á móti var eigi útborgað meir en 757 þúsund kr. — sem reyndar einnig er miklu meira en að undanförnu. — Hefir innstæðufjeð þannig, þegar vextir, *rúm 32 þúsund krón.*, eru taldir með, aukizt um *131 þúsund krónur* árið 1896, enda voru innlögin í árslok það ár innistandandi í bankanum orðin *1065 þúsund krón.* eður nokkuð *á aðra miljón.*

Á þeim tæpum 10 árum, sem liðin eru síðan bankinn tók við fyrv. sparisjóði Reykjavíkur, hefir sparisjóðsinnstæðufjeð hjer um bil *þreföldazt.*

Tæp 3,700 talsins voru þeir, er fje áttu í bankanum með sparisjóðskjörum 31. desbr. 1896.

Viðskipti við útlönd fyrir milligöngu Landsbankans voru árið 1896 mjög svipuð og næstu ár á undan. Hefðu þau án efa vaxið meira, ef greiðara hefði verið um fjársölu og aðra verzlun. Peningasendingar Reykvíkinga til útlanda ganga því nær eingöngu orðið gegn um hendur bankans, nema smásendingar. En aptur á móti er talsvert af fje frá öðrum hjeruðum landsins sent til útlanda í póstávísunum.

Af varasjóði fyrv. sparisjóðs Reykjavíkur var árið 1896 varið 800 kr. til styrktar ísúsi í Reykjavík. Ennfremur var keypt húseign í Rvík fyrir 7000 kr. af fje sjóðsins.

Auk þess voru af varasjóði bankans keyptar húseignir fyrir 46,000 kr. Átti bankinn þannig í árslok 1896 húseignir í Reykjavík, er kostað hafa 53 þúsund kr..

Varasjóður bankans var í árslok 1895 rúm 160,280 kr., en er í lok ársins 1896 um 173,360 krónur, og hefir þannig á árinu 1896 vaxið um rúml. 13,000 kr., og hefði vaxið miklu meira, ef ekki hefði þurft að taka tillit til gangverðslækkunar á útlendum verðbrjefum þeim er bankinn á, en slík lækkun nam frá nýjári 1896 til ársloka s. á. hjer um bil 7000 kr., er varð að draga frá ágóða bankans það ár.

Sje viðbætt fyrirframgreiddum vöxtum, 26 þúsund krónum, og varasjóði fyrv. sparisjóðs Reykjavíkur, tæpum 12 þús. krónum, við ofannefndar 173 þús. kr., sem varasjóður bankans nú er orðinn, verða það *211 þús. krónur,* sem bankinn í rauninni hefir til að standa straum af því tjóni eða þeim óhöppum, er hann ef til vill kynni að verða fyrir.

Með slíkum búskap er varla hætt við horfelli eða uppflosnun.

1/5 1897. *S. B.*

Biflíuljóðin og Dagskrá.

Biflíuljóðum sjera Valdimars Briems hefur verið vel tekið í blöðum vorum og víst engu síður af alþýðu manna, sem maklegt er. Ein hjáróma rödd hefur þó látið til sín heira í Dagskrá I, 56.—59. tölublaði, frá hinu unga og efnilega skáldi, Einari Benidiktssini. Af því að mjer finst ritdómur þessi vera mjög svo ósanngjarn og meira að segja beinlínis órjettlátur, ætla jeg að leifa mjer að gera við hann fáeinar athugasemdir.

Í löngu riti, eins og Biflíuljóðin eru, er altaf hægt að finna eitthvað til að hengja hatt sinn á. Jafnvel hið besta skáld er ekki altaf jafnvel firirkallað, og »það kemur stundum firir«, segir Horatius, »að góðskáldið Hómer dottar«. »*Verum ubi plura nitent in carmine, non ego paucis offendar maculis*« — »Þegar allur þorri skáldmælanna er vel ortur, mun jeg ekki hneixlast á fáum blettum«. Mjer dettur alls ekki í hug að neita því, að slíkir blettir kunni eða jafnvel hljóti að finnast á Biflíuljóðunum, enn jeg held því fram, að þeir sjeu tiltölulega mjög fáir og afsakanlegir, og ef jeg lít á ritið í heild sinni, þá verð jeg firir mitt leiti að skoða það sem eitt hið merkilegasta og fegursta skáldrit, sem ort hefur verið á íslenska tungu, síðan landið bigðist, eins og það er að vöxtunum hið stærsta, sem jeg man eftir, og jeg tel það vera sannkallaðan gimstein í bókmentum þessarar aldar. Ritdómari Dagskrár er gjörsamlega blindur firir öllum hinum miklu kostum Biflíuljóðanna; að minsta kosti verður honum ekki að vegi að benda á neitt af því marga, sem þar er snildarlegt og fagurt. Hann einblínir að eins á það, sem honum virðist miður fara.

Enn hefur honum þá tekist að finna þá bletti, sem þó vafalaust hljóta að vera á Biflíuljóðunum? Eru aðfinningar hans á rökum bigðar? Nei, flestar þeirra hafa að mínu áliti við alls engin rök að stiðjast, sumar eru svo ljettvægar, að aðfindnin reinist vera hótfindni, og að eins eina þeirra tel jeg ekki ástæðulausa. Jeg mun nú reina að finna orðum mínum stað.

Í firsta kvæði Biflíuljóðanna, um sköpunina, finnur ritdómarinn að viðkvæðinu: »Þá varð kvöld og þá varð morgun þeim degi á«, segir, að áherslan á »þeim« sje röng, rímorðið »á« of máttlaust, og öll sje setningin afbökun á »hinum sterka stíl« biflíunnar — þar standi: »Þá varð kvöld og þá varð morgun *hinn firsta dag*«. Jeg firir mitt leiti get nú ekki fundið neitt »sterkt« í þessum orðum biflíunnar »hinn firsta dag«, nje heldur neitt veikt í því, sem sjera Valdimar hefur sett í staðinn, sem þíðir alveg hið sama. Enn til þess að skilja, hvernig á því stendur, að skáldið hefur hjer breitt frá orðum biflíunnar, verðum vjer að lesa firsta kapítulann í Genesis. Sköpunarsagan er þar greind eftir dögum í sex kafla, og við endann á hverjum kafla stendur: »Þá varð kvöld og þá varð morgun hinn firsta, annan, þriðja o. s. frv. dag«, þannig að talan ein breitist eftir röð daganna. Firir skáld, sem velur sjer þetta sem irkisefni, liggur nærri að gera þessi orð að viðkvæði, af því að þau eru endurtekin svona sex sinnum. Enn best fer á því, að viðkvæðið sje altaf hið sama, og því ber hjer brína hugsunarfræðislega nauðsin til að breita frá orðum biflíunnar, eins og sjera Valdimar hefur gert. Í staðinn firir »hinn firsta, annan, þriðja o. s. frv. dag« hefur hann sett »*þeim* degi á«, og lætur röð erindanna segja til, hver dagurinn sje í röðinni. Það er alveg hugsunarrjett, að aðaláherslan er hjer látin lenda á »*þeim*«, því að hjer er einmitt í hvert skifti verið að ræða um *þann* dag, sem búið er að skíra frá í því, sem næst fer á undan, *í mótsetningu við hina dagana.* Að því er snertir rímorðið »*á*«, þá er það altítt í íslenskum kveðskap bæði að hafa forsetning á eftir því orði, sem það stjórnar, og að brúka forsetning sem rímorð. Í fjórum hinum firstu Passíusálmum Hallgríms Pjeturssonar hef jeg

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

fundið 15 dæmi uppá þetta, t. d. 2. sálmur 10. er. (tvisvar í sama erindi):

Freisting þung ef *þig* fellur *á*,
forðastu einn að vera þá,
.....
Huggun er manni *mönnum að;*
miskun guðs hefir svo tilskikkað,

og hefur enginn fundið að þessu hingað til svo jeg viti. Hjá nútíðarskáldum er þetta sömuleiðis algengt, jafnvel hjá þeim, sem mest vanda kveðskap sinn, t. d. hjá Jónasi Hallgrímssini. Ekki er hún illa ort, þessi vísa eftir Jónas:

Sunnanvindur *sólu frá*
sveipar linda skíja,
fannatinda, björgin blá,
björk og *rinda* ljómar *á*,

og eru þó forsetningar hjer hafðar tvisvar sem rímorð og á eftir þeim orðum, sem þær stjórna. Í hinu ágæta vorkvæði Jónasar »Tinda fjalla áður alla undir snjá«, sem er snildarlega kveðið, kemur þetta firir *níu sinnum*, t. d. tvisvar í 10. erindi:

Grænkar stekkur, glöð í brekku ganga kná
börnin þekku *bóli frá;*
kreppir ekki kuldahlekkur, kætist fögur brá
búa *blómum á.*

Allir kannast við: »Löngu hefur Logi reiður | lokið *stepu* þessa *við*« eða »varnameiri veggur traustur | vestrið slítur *bergi frá*« úr Skjaldbreiðarkvæði Jónasar, eða »mentanna *brunni* að bergja *á*« og »viskunnar helga *fjalli á*« úr kvæðinu til Gaimards o. s. frv., o. s. frv. Hvers vegna má ekki sjera Valdimar leifa sjer það, sem öllum öðrum er leifilegt? Eru ekki nóg höft á íslenskum kveðskap, þó að ekki sje verið að gera sjer leik til að bæta við níjum að óþörfu? Og þetta er sá eini rímgalli, sem ritdómarinn þikist hafa fundið í Biflíuljóðunum! Jú, það er satt! Hann vill ekki láta ríma *von* á móti *son* (í kvæðinu um Blessanir Ísaks)! Enn hvað skildi annars vera á móti því?

Ímislegt er það í orðfæri ljóðanna, sem ritd. átelur. Hann kann ekki við, að orðið »dinja« er stundum haft um rödd guðs, eða að guð er látinn tala »af miklum móð«. Enn hjer talar sjera Valdimar einmitt í hinum »sterka stíl« gamla testamentisins, sem ritd. annars dáist svo mikið að, og það með rjettu. Það kemur margoft firir í gamla testamentinu, að guð talar í þrumum (t. d. við löggjöfina á Sínaí, Exodus 19, 19; 20, 18—19).[1] Orðin *duna* og *dinja* eru mjög oft höfð um hljóð þrumunnar. Hvað er þá á móti því að hafa þetta orð um rödd guðs í kvæði, sem ort er út af gamla testamentinu og í anda þess? Orðin »af miklum móð« þýða ekki annað enn ‚af mikilli reiði', eins og ritd. líklega veit, og hitt er honum víst ekki heldur ókunnugt um, að guð gamla testamentisins er reiðinnar guð, svo að þetta er líka sagt í anda gamla testamentisins. Í kvæðinu um flóðið standa þessi vísuorð:

Reiður varð rjettvís guð,
rangan er sá hann gang.

Hjer þikja ritd. hin auðkendu orð óhafandi. Veit hann þá ekki, að orðið *gangur* er bæði í fornu máli og níju haft í líkri merkingu og ‚*atgangur*' eða '*ágangur*, um ákafa hreifingu eða læti (sbr. orðtækið »mikið gengur nú á«). Ef hann trúir mjer ekki, þá getur hann fundið þetta í orðabókunum (sbr. einnig Konr. Gíslason, Efterladte skrifter I, 252. bls.). Líka þíðingu hefur orðið í ímsum samsetningum, t. d. *öldugangur, eldsgangur, draugagangur*. Jeg fæ því ekki betur sjeð, enn að orðið eigi hjer vel við; *gangur* þíðir hjer sama sem ‚treiben' á þísku (*rangan gang* =' [der menschen] verkehrtes treiben'). (Niðurl.).

Björn M. Olsen.

1) Sbr. Job 37,2: »Heirið *dun* hans raddar . . . jafnskjótt *öskrar* hans raust; hann *þrumar*, með háum rómi«. 2. Sam. 22, 14 er þannig útlagt í Guðbrandsbiflíu: »Drottinn *dunaði* af himninum og sá allra hæsti ljet út sínar reiðarþrumur«, sbr. (í útg. 1866) Davíðs sálm. 18, 13: »Og drottinn *þrumaði* í himninum og sá æðsti sendi út sína *raust*«.

Skepnufelli nokkrum hefir þegar brytt á undanfarnar vikur hjer í Mosfellssveit, á sumum bæjum (Blikastöðum o. v.) úr lungnaveiki, frá nægilegu fóðri og með allgóðum hold um, en sumum beinlínis af fóðurskorti, eða því sem heitir *hor* rjettu nafni, þótt það heiti á þeim hlut sje miður þokkað. Var því máli, horfellismálinu, hreyft á nýlega höldnum sýslufundi í Hafnarfirði, þar sem meðal annars sýslunefndarmaður Mosfellssveitar og oddviti ljet eigi vel af ástandinu þar í hreppi, og beindi nefndin út af því almennri áskorun til amtmanns um eptirlit með að horfellislögunum væri framfylgt, en sýslumaður fór skömmu síðar þess kyns rannsóknarferð þangað upp eptir, að eins á einn bæ samt, Reykjakot, líklega af því, að þar ljek lakast orð á meðferð á skepnum vegna heyskorts, sem ekki er furða eptir ásetningunni þar í haust, er getið var um nýlega hjer í blaðinu. Voru dauð þar fyrir nokkru tvö hross af fjórum, er sett höfðu verið á í vetur heima hjá búfræðingnum, og eitthvað af sauðkindum, ýmist að sögn kvalizt alveg úr því lífið eða verið skorið, þegar því var ekki framar lífs von. En allra frjetta varðist búfræðingur um það fyrir sýslumanni, og fór hann við svo búið. Ljótast er það í málinu, að bóndi þessi, Reykjakotsbúfræðingurinn, átti kost á nægri heyhjálp hjá nágranna sínum, Halldóri bónda Halldórssyni í Þormóðsdal, fyrir tilhlutun 2 manna úr hreppsnefndinni, er skoðuðu hjá honum snemma á einmánuði og sáu, í hverjum voða skepnurnar voru, gegn ábyrgð, sem hreppsnefndin bauð; en hann hafnaði því boði. — Það er ekki einungis almæli, þar á meðal mikið merkra manna og kunnugra, heldur nábúa vitnisburður fyrir því, að heyforðinn hafi verið í haust hjá bónda þessum heldur töluvert undir en yfir 200 hestum, minni hlutinn taða, og talsvert af henni mjög skemmt, fyrir ákaflega gapalega hirðingu.

Mjög er, því miður, hætt við, að þetta voðanorðankast, sem nú stendur yfir, ríði að fullu fjölda fjár, sem langt hefir verið dregið áður.

Það er raunalegur framfaraskorts-vottur í búnaði vorum, að enn skuli horfellir á skepnum vera eins tíður eins og hann er, jafnvel í allgóðum árum. Það eru ekki smá-pyndingar, sem búfjenaði vorum eru veittar með þeim hætti, og eru auðvitað stundum þau tildrög að því, að mönnum verður fremur fyrir að vorkenna eigendunum en víta þá; en því miður fara þeir opt svo samvizkulauslega að ráði sínu, setja svo framunalega glannalega á vetur, að enginn, sem nokkurn meðaumkunarneista ber í brjósti með saklausum skepnum, getur fengið af sjer að mæla þeim nokkura bót.

Gufubáturinn „Reykjavík", kapt. Vaardahl, kom hingað í gærmorgun snemma, frá Mandal; hafði komið við á Færeyjum og Fáskrúðsfirði eystra; hafði meðferðis þangað dálítið *spítalahús* tilhöggvið, er Frakkar láta reisa þar handa fiskimönnum sínum. Með skipinu komu að austan nokkrir (5) reykvískir sjómenn, og láta mjög vel yfir því. — Lítið kveður að aflabrögðum eystra, að þeir segja.

Norðanveður, mjög snarpt og með mikl um kulda, hefir staðið hjer síðan á laugardagskveld; snjó hlaðið á fjöll til muna og fest í byggð sumstaðar.

Missifengur varð »Heimdallur« enn fyrir skömmu. Það var er hann var síðast staddur suður á Njarðvík. Þá kom þar maður sunnan úr Garði og hljóp allt hvað af tók, fekk sjer bát og menn og reri út í »Heimdall« til þess að láta vita af botnverping, er lægi þar við veiði fáein hundruð faðma framundan Gerðum eða Meiðastöðum. Heimdellingar rengdu fyrst, að svo gæti verið, með því að þeir hefðu farið þar nærri fyrir skemmstu og ekki orðið varir við neitt óhreint. Það varð þó úr, að þeir sneru suður með landi og hurfu fyrir Keflavíkurberg, en sendimaður hjelt til lands aptur á bátnum í Keflavík. En brátt kemur »Heimdallur« í ljósmál aptur fram undan berginu og stefnir á leið inn flóa; hefir þá aldrei farið hálfa leið út í Garðsjó, hvað þá lengra, en svo slysalega viljað til, að dökkna bar yfir Skagann af jeli og brá hulinshjálmi yfir botnverpinginn fyrir augum Heimdellinga. Hjelt hann, botnverpingurinn, sig *ónæðislaus á sama stað þann dag allan og fram á nótt.*

Garðmenn settu á sig auðkenni á skipinu (tölustaf) og sendu sýslumanni kæru, svo að vonandi má koma á hann sekt síðar meir, ef hann verður höndlaður einhvern tíma.

En hraparleg slysni var þetta enn af »Heimdalli«, ofan á það sem áður var komið. Hrekkjazt hafa þeir þó, botnverpingar, það við þetta lítið, sem hann hefir að gert, að þeir eru nú hættir að halda sig nærri suður-landinu; — nema það sje hitt, að þeir sjeu hættir að fá þar fisk og hafist við norður í flóanum hins vegna, að þeir verða þar betur varir.

Það er merkilegt, að þeir, sem fyrir herskipinu ráða, skuli ekki útvega sjer og hafa með sjer einhvern góðan sjómann íslenzkan, er kunnugar væri allar leiðir hjer um flóann og væri fundvísari en þeir á fylgsni botnverpinga. Er ótrúlegt, að þeim yrði þá hver skyssan á fætur annari.

Skipastrand. Tvö skip frönsk rak hjer upp á höfninni í rokinu aðfaranótt sunnudagsins, annað, fiskiskútu, í Sölvhólsvör, en hitt, spítalaskipið, St. Paul að nafni, í klettana niður undan Klöpp í Skuggahverfi. Tilraunir voru gerðar að ná St. Paul á flot aptur, af Heimdellingum einkanlega, fyrst á sunnudaginn og síðan aptur í gær af þeim og liði frá herskipinu franska, en árangurslaust. Verða því bæði skipin að strandi.

St. Paul var ætlað að smala saman veikum mönnum af fiskiflotanum franska hjer við land og flytja til hafna til spítalavistar á landi eða annarar hjúkrunar. Hafði í því skyni 6 sjúklingarúm, og ýmsan hjúkrunarútbúnað; sömuleiðis var bænahús á skipinu með prýðilegum frágangi. Var skipið alltmjög svo vandað að öllum frágangi. Það var kostað og gert út af guðsþakkafjelagi frönsku og með almennum samskotum þar; byrjaði ífyrra á því, að senda samskonar skip til Newfoundlands, St. Pierre; og hreppti það sömu forlög þar eins og St. Paul hjer.

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Síldin hjer í íshúsinu er nú upp gengin. Hún hefir gjört ómetanlegt gagn í vetur og vor, því að óhætt er að fullyrða, að afli sá minn mikli, er fengizt hefir þessa vertíð á flest þilskip hjer við Faxaflóa, er henni að þakka. Einn af skipstjórunum, sem kom hingað í rokinu í fyrra dag með nær því 5000 fiska eptir fáa daga, sagðist hafa fengið einn daginn 1500 fiska á síldarbeitu, en samhliða honum var annað skip allan daginn, sem fekk mjög lítið, því að síldin var upp gengin, en skipstjórinn hirti ekki um að sækja sjer beitu. Þessu lík dæmi munu eigi fá. Frakkar gefast upp við að fiska þar, sem skip vor liggja með síldarbeitu; þeir fá ekkert og sigla burt. Það er með öðrum orðum, að með síldarbeitunni rekum vjer Frakka frá oss. Bara að sama ráð ætti við botnverpingana. En það er nú öðru nær en að svo sje.

Mikið af freðinni síld hefir verið flutt úr íshúsinu í vetur austur um sveitir. Menn hafa borið hana á bakinu og flutt á hestum til Suðurnesja, Stokkseyrar og víðar, og stórar lestir hafa gengið frá íshúsinu til Eyrarbakka. Verzlunarstjóri P. Nielsen á Eyrarbakka, sem á skilið miklar þakkir fyrir dugnað sinn, hefir tvisvar sent 12 hesta í lest eptir síld, til þess að miðla öðrum, og í gær kom hingað gufubáturinn »Oddur«, til þess að sækja 2000 pd. af síld. Nielsen skrifar 30. f. m. á þessa leið: »Hjer er ágætur afli, *en einungis á síld*, svo að það er reglulegur velgjörningur og nærri því lífið undir komið fyrir sveitirna hjerna að fá síld«.

Svo er að sjá, sem bæjarbúar hjer í Reykjavík sjeu á annari skoðun. Þeir fáu, sem á sjó fara, þá sjaldan gefur, fara fram hjá íshúsinu, — eða fóru, meðan síldin var til —, án þess að taka þar síld til beitu, og um daginn, þegar fiskvart varð hjer fáa daga, sátu sumir í landi vegna beituleysis, að þeir sögðu, af því að þeir veiddu ekki hrognkelsi þá daga. Síldina, hina beztu beitu, sem til er, og aðrir vinna til að bera á bakinu 2—3 dagleiðir, bera þeir ekki við að nota; þeim finnst þeir vera alveg beitulausir fyrir hana.

Herskipið franska, *La Manche*, kom hingað í fyrra dag. Af ófriðinum engar nýrri frjettir en með Laura.

Hjeraðslæknir settur í Vopnafjarðarlæknhjeraði frá 1. þ. mán. læknaskólakand. *Jón Jónsson* (frá Bjarðarholti).

Fjárklaðinn. Þessi kláðakind, sem getið var um nýlega hjer í blaðinu að fundizt hefði á einum bæ í Mosfellssveit (Keldum), skömmu eptir að þar fór fram almenn skoðun snemma í fyrra mán., tjáir hreppstjóri nú hafa reynzt kláðalaus er hún var skoðuð af tilkvöddum 2 mönnum (»þeir gátu ekki fundið í henni kláða nje kláðamerki«); en — þá var búið að hafa hana undir lækning um tíma (allt að hálfum mánuði?), — borið í hana. Sjálfur hafði bóndinn, Guðni Guðnason, sagt til lambsins með kláða, nokkru eptir skoðunina, og hafa þeir, sem fluttu söguna svo, að kindin hefði fundizt út í haga útsteypt, ekki farið rjett með *það*; það voru 2 mikið merkir utanhreppsmenn, er fóru þar um. Rjettast hefði sjálfsagt verið, að fá dýralækni til að skoða lambið, til þess að fá skorið til hlítar úr allri þrætu og úr því hann er svo nærri.

Það var á þessum bæ (Keldum), sem upp kom kláði í fyrra vetur, í kindum, er keyptar höfðu verið ofan af Mýrum, af slysalegri óvarkárni. Mun því hafa legið nokkur grunur á þeim bæ síðan, sem ekki er undarlegt, með því húsin geta geymt sóttnæmið, þótt eigi sje annað; en ekki getið neinna viðburða að sótthreinsa þau. Annars má það merkileg heppni heita, að Mosfellssveit skuli að öðru leyti komast hjá að fá kláða úr Kjósinni, þar sem hann lifir þó eða hefir lifað allt af öðru hvoru síðari árin.

Farsóttir í Rvíkurlæknishjeraði í aprílmán. Taugaveiki 6. Barnaveiki 1. Hálsbólga 4. Kighósti 8. Lungnakvef 8. Lungnabólga 3 (Pneum. Cat. 2, Pn. Croup 1). Garnakvef 5. Gonorrhoea 1. Lungnatæring 5. Holdsveiki 0. Sullaveiki 1. Kláði 4.

Mannalát. Enn frjettust 2 mannalát frá Khöfn með síðustu ferð: frú *Jófríðar Guðmundsson*, ekkju Jóns heit. Guðmundssonar, kaupmanns í Flatey, en dóttur Sigurðar heit. Johnsen, kaupmanns þar; og stúdents *Árna Beinteins Gíslasonar*, Magnússonar, heit. kennara við Reykjavíkurskóla. Þau dóu bæði úr brjóstveiki.

Frá *Reykjavík* **til** *Borgarness* fer gufubáturinn »*Reykjavík*« maí 7., 11., 15., 18., 25. og 29.; júní 4., 8., 11., 15., 28. og 29.; júlí 6., 9., 13. o. s. frv.

Frá *Borgarnesi* **til** *Reykjavíkur* fer hann maí 7., 11., 15., 25. og 29; júní 4., 8., 11., 15., 28. og 29.; júlí 2., 6., 9., 13., 16., o. s. frv. Kemur við á Akranesi í hverri ferð báðar leiðir.

Áætlaðri ferð suður á morgun sleppt, vegna veðursins.

Nýtt ísl. smjör fæst í verzlun Jóns Þórðarsonar.

Skipstjóri á þilskip óskast, ritstj. vísar á.

Harðýsa.

50 vættir af sjerlega góðri harðýsu, meira og minna freðinni (verkaðri hjá sjalfum mjer), er til sölu hjá P. Nielsen á Eyrarbakka.

Vættin 12—14 krónur eptir gæðum.

Verzlun J. P. T. Bryde.

Nýkomið:

Alls konar **kornvörur**.

Kaffi, kandis, Melis, púðursykur. Höggvinn Melis í kössum.

Mikið úrval af alls konar **vefnaðarvörum:** klæðum, Bukskinnum, sjölum, stórum og smáum, herra- og dömu-slipsum, krögum, flippum, Manchettum, höttum og húfum.

Alls konar smærri og stærri **járnvörur**.

Margar tegundir af mjög góðum og ódýrum **vindlum** og sígarettum.

Mikið af alls konar **vínföngum**.

Rjóltóbak, rulla, reyktóbak, margar tegundir.

Svínslæri (Skinke), reykt síðuflesk. Spegepylsa, Sardínur, Ansjósur, Svissneskur ostur.

Þingmálafundur

fyrir Borgarfjarðarsýslu verður haldinn að Grund í Skorradal mánudaginn 21. júní, á hádegi.

Þórhallur Bjarnarson.

Uppboðsauglýsing.

Eptir beiðni frá ekkjufrú J. Thomsen á Bessastöðum verður opinbert uppboð haldið þar föstudaginn hinn 28. n. m. og þar seldar 5 kýr, kvíga, naut, kálfur, nokkur hross, hænsni, ýmislegir innanstokksmunir og búsáhöld.

Uppboðið byrjar kl. 12 á hádegi og verða söluskilmálar birtir á uppboðsstaðnum.

Skrifst. Kjósar- og Gullbr.s., 28. apríl 1897.

Franz Siemsen.

Þar að verzlanir **P. C. Knudtzon & Söns** í *Reykjavík* og *Keflavík* hafa verið lagðar niður, og skuldir og innieignir fluttar til verzlunar sömu eigenda í Hafnarfirði, þá tilkynnist hlutaðeigendum hjer með, að innieignir manna frá nefndum verzlunum verða greiddar frá Hafnarfjarðarverzlaninni og skuldirnar verða kallaðar inn af undirskrifuðum verzlunarstjóra, G. E. Briem í Hafnarfirði, og vil jeg við þetta tækifæri biðja þá, sem skulda verzlun *P. C. Knudtzon & Söns*, og ekki hafa samið við mig þar að lútandi, að láta mjer í ljósi sem allra fyrst, á hvern hátt og hvenær jeg megi vænta borgunar á skuldunum; því það getur verið báðum betra, að jeg verði búinn að fá vitneskju um það, hvað menn hafa hugsað sjer í því tilliti, áður en jeg fer að krefjast skuldanna á annan hátt.

Þessi tilmæli mín ná til allra, er skulda nefndri verzlun, eins þeirra, er nú fara í önnur hjeruð til þess að leita sjer atvinnu í sumar.

Hafnarfirði 28. apríl 1897.

G. E. Briem.

Landskjálptasamskot, meðtekin af undirskriuðum (14. augl.).

Sýslum. í Húnavatnssýslu, samskot þar 1796 kr. 18 a. Sýslum. í Strandasýslu 539 kr. 51 a. (+ áður 80 kr.). Sýslum. í Þingeyjarsýslu: viðb. úr Húsavíkurhreppi 68 kr. 50 a. Sýslum. Mýra- og Borgarfjarðarsýslu: viðb. 51 kr. 50 a. (úr Leirár- og Melahr. 31 kr., Skorradalshr. 12 kr. 50 a., frá Rauðanesi 8 kr.). Sig. Johansen, kaupm. á Seyðfirði, safnað hjá viðskiptamönnum hans, í reikning, 300 kr. Samtals innanlands . kr. 2,655,69

Ennfremur frá hinni íslenzku samskota nefnd í Winnipeg (hr. Sigtr. Jónasson o. fl.) ávísun á banka í Lundúnum fyrir pd.st. 245.9.0, selt Landsbankanum fyrir kr. 4,430.37

Samtals kr. 7,086.06

Áður meðtekið og augl. . . . . kr. 21,670.39

Alls kr. 28,756.45

Loks meðtekið frá samskotanefndinni í Khöfn og lagt inn í Landsbankann í hlaupareikning 93,500 kr., sem eru eptirstöðvar af samskotunum í Danmörku, ásamt því sem henni hafði verið sent frá Englandi; í haust sendi hún 20,000 kr.

Samskotin úr Húnavatnssýslu eru úr þessum hreppum: Vindhælis kr. 84,40; Bólstaðarhlíðar 142; Engihlíðar 48; Svínavatns 189,90; Torfalækjar 145,75; Sveinstaða 157,50; Áshreppi 172,68; Þorkelshóls 174; Þverár 170,85; Kirkjuhvamms 102,50; Ytri-Torfastaða 133; Fremri-Torfastaða 195,50; Staðar 80.50.

Gjöfunum í Strandasýslu söfnuðu: Guðm. hreppstj. Bárðarson á Kollufjarðarnesi 163 kr. 65 a. (gaf sjálfur 15 kr., aðrir á sama heimili 24 kr.); Guðjón alþm. á Ljúfustöð. 60 kr. 75 a.; Páll próf. Ólafsson á Prestsbakka og Finnur hreppstj. Jónsson á Kjörseyri 192 kr. 75 a. (í Bæjarhr., þar í sýslum. Sig. E. Sverrisson 25 kr., Páll próf. 12 kr., Jón b. Jónsson á Melum 10 kr., Þorv. Ólafsson á Fögrubrekku 10 kr.); Theódor Ólafsson verzlm. á Borðeyri 166 kr. 36 a. (úr Hrófbergs, Kaldrananess og Óspakseyrarhreppum; þar í sira Hans Jónsson á Stað 20 kr.); sira Arnór Árnason á Felli 25 kr.

Reykjavík 5. maí 1897.

Björn Jónsson.

Uppboðsauglýsing.

Eptir kröfu skiptarjettarins í dánarbúi frk Önnu Thorarensen verður fasteign búsins, 1/8 úr jörðinni Staðarfelli og 1/4 úr jörðinni Skógum í Fellsstrandarhreppi í Dalasýslu, seld við 3 opinber uppboð; verður hið fyrsta og annað uppboð haldið á skrifstofu Dalasýslu laugardagana 15. og 22. maí næstk. á hádegi, en hið síðasta á sjálfum jörðunum, á Staðarfelli mánudaginn 31. maí kl. 12 á hád., og á Skógum þriðjudaginn 1. júní kl. 1 e. h.

Uppboðsskilmálarnir verða til sýnis á skrifstofu sýslunnar fyrir uppboðin og auglýstir á þeim.

Skrifstofu Dalasýslu, 14. apríl 1897.

Björn Bjarnarson.

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Verzlun

Björns Kristjánssonar

selur þessar vörur með lægsta verði þegar gufuskipið »Georg« kemur.

Leður og **skinn** af öllum tegundum, fyrir söðlasmiði og skósmiði, og allt, sem þeim iðnum tilheyrir.

Ljerept af mörgum tegundum. **Sirz,** alveg ný gerð. **Nankin,** margar tegundir. **Prjónavörur** alls konar, þar á meðal prjónaðar sumar-utanyfirbuxur fyrir karlmenn, mesta þing; silkivetlinga og ódýra kvennvetlinga, skirtur, nærbuxur, karlmannstreyjur o. s. frv. **Tvisttau,** ótal litir. **Enskt vaðmál,** svart og blátt. **Cheviot,** ágætt, en ódýrt. **Silkett,** svart. Vasaklútar. **Herðasjölin** skrautlegu og ódýru. **Stór sjöl.** **Klæði,** þykkt og þunnt, sjerlega gott eptir verði. **Rekkjuvoðir** og efni í þær. **Flúnnel,** ótrúlega ódýr og smekklega lit. **Karlmannsföt,** mjög margar tegundir og sjerlega ódýr, en sterk, eins og reynsla er fengin fyrir. **Efni í föt,** ódýrt. **Tau-regnkápur,** að eins 12 kr. **Fóðurtau** alls konar. **Sængurdúkurinn** góði, sem jeg hafði í fyrra. Rúmteppi. **Vínar-tvisttau.** **Handklæðadregill.** **Pique.** **Damast.** **Tau í drengjaföt.** **Enskaleðrið** góða. **Hnappar.** **Nálar.** **Kantabönd.** **Silkitvinni.** Tvinni. **Skótau.** **Blýhvíta.** **Zinkhvíta.** **Kopallakk.** Farfi í dósum. Koparmálning (patent).

Síldarnet, tóg, seglgarn og margt fleira.

Og Buchwaldstauin góðu eru nýkomin.

Allt þetta selst fyrir borgun út í hönd og þess vegna mjög ódýrt. Þeir, sem kaupa í stórkaupum fyrir borgun út í hönd, fá afslátt.

Reykjavík, 4. maí 1897.

Björn Kristjánsson.

Nýjasta nýtt!

Eldavjelar af ýmsum stærðum fæ jeg, sem brenna **steinolíu.**

Björn Kristjánsson.

Nú með Laura

alls konar **punt í blómsturvasa,** og **blóm,** nýkomið til

Maríu Hansen.

»LEIÐARVÍSIR TIL LÍFSÁBYRGÐAR fæst ókeypis hjá ritstjórunum og hjá dr. med. J. Jónassen, sem einnig gefur þeim, sem vilja tryggja líf sitt, allar nauðsynlegar upplýsingar.

Tvö herbergi með þremur rúmum óskast til leigu um mánaðartíma frá 6. júní í sumar. Ritstjóri ávísar.

Proclama.

Allir þeir sem til skulda telja í dánarbúi aukapósts Ólafs Þorsteinssonar á Akureyri, er dó 15. f. m., innkallast hjermeð samkv. lögum 12. apríl 1878 sbr. opið brjef 4. jan. 1861 til þess að koma fram með kröfur sínar í nefnt dánarbú til undirritaðs skiptaráðanda innan sex mánaða frá síðustu birtingu þessarar auglýsingar.

Bæjarfógetinn á Akureyri, 29. marz 1897.

Kl. Jónsson.

Skúfhólkur hefir fundizt. Ritstj. vísar á.

☞ Takið eptir. ☜

Hjer með tilkynnist öllum mínum heiðruðu skiptavinum fjær og nær, að jeg flyt vinnustofu mína 14. maí næstkomandi í hús það, er jeg hefi keypt, sem er í Bröttugötu nr. 5 fyrir ofan verzlunarhús hr. kaupm. W. O. Breiðfjörðs. Jeg vona, að allir mínir góðu skiptavinir hafi viðskipti við mig eins eptir sem áður. Góður aðgangur að húsinu; inngangur um forstofudyrnar.

Sömuleiðis hefi jeg tilbúinn skófatnað, unninn á minni alþekktu vinnustofu. Allar pantanir og aðgjörðir fljótt og vel af hendi leystar, svo ódýrt, sem hægt er, móti peningum út í hönd. Enn fremur vil jeg biðja alla þá, er skulda mjer, að greiða skuldir sínar til mín fyrir 14. maí þ. á., nema öðruvísi sje um samið.

Virðingarfyllst

M. A. Matthiesen,
skósmiður.

Proclama.

Hjermeð er samkv. lögum 12. apríl 1878, sbr. opið brjef 4. jan. 1861, skorað á alla þá, sem til skulda eiga að telja í dánarbúi Odds sál. Jónssonar á Dagverðareyri, að koma fram með kröfur sínar í nefnt dánarbú til undirritaðs skiptaráðanda innan sex mánaða frá síðustu birtingu þessarar auglýsingar.

Skrifstofa Eyjafjarðarsýslu, 10. apríl 1897.

Kl. Jónsson.

Nýkomið til

Th. Thorsteinssons verzlunar

Timburskip

með allskonar **við,** svo sem:

Gólfborð
Panelborð
Planka
Battingsplanka
Trje

Óhefluð borð af öllum tegundum o. s. frv.

Selst svo ódýrt sem kostur er á.

Timbrið er lagt upp á fyrverandi Knudtzons stakkstæði og pakkhús.

Cyclar (hjólhestar),

nýir og brúkaðir, nýkomnir til

W. Fischer's verzlunar.

Uppboðsauglýsing.

Eptir beiðni frá Jóni Magnússyni, bónda í Digranesi í Seltjarnarnesshreppi, verður mánudaginn hinn 17. n. m. við opinbert uppboð samastaðar, er byrjar kl. 12 á hádegi, selt ýmislegt sauðfje, hross, búsáhöld og annað fleira. Söluskilmálar verða birtir á uppboðsstaðnum.

Skrifst. Kjósar- og Gullbr,s., 28. apríl 1897.

Franz Siemsen.

Verzlun W. FISCHER'S.

Mikið af **nauðsynjavörum** til þilskipaútgjörðar o. s. frv.

Vefnaðarvörur. Járnvörur. Nýlenduvörur.

Ýmsir munir hentugir til brúðargjafa, fæðingardagsgjafa o. s. frv. eru komnir og koma með seglskipum fyrstu dagana í næsta mánuði.

Nýtt ísl. smjör

mjög vel verkað fæst hjá

H. J. Bartels.

Verzlun W. Fischer's.

Nýkomið

ágætt **Hveiti** (Flórmjöl) á 11 aura pundið.

Brúkuð frímerki

keypt háu verði, þannig:

3 a. gul	kr. 2,75	16 a. rauð	kr. 15,00
5 – blá	— 100,00	20 – lifrauð	— 40,00
5 – græn	— 3,00	20 – blá	— 8,00
5 – kaffibrún	— 4,50	20 – græn	— 14,00
6 – grá	— 5,00	40 – —	— 80,00
10 – rauð	— 2,50	40 – lifrauð	— 12,00
10 – blá	— 8,00	50 –	— 40,00
16 – kaffibrún	— 14,00	100 –	— 75,00

Allt fyrir hundraðið af óskemmdum, þokkalegum og stimpluðum frímerkjum. Ef þess verður óskað, fást $^2/_3$ hlutar borgunarinnar með eptir-tilkalli. Annars verður borgun send með næstu póstferð.

Olaf Grilstad,
Trondhjem, Norge.

Nýkomið til

verzlunar W. Fischer's

Reyktóbak

í dósum, ágætlega gott, margar tegundir.

Andrew Johnson, Knudtzon & Co.,

Hull (England),

Telegramadresse: »*Andrew, Hull*«.

Import, Export & Commissionsforretning,

anbefaler sig til Forhandling af Klipfisk og alle andre islandske Produkter.

Prompte og reel Betjening, Afregning & Remisse strax efter Salget.

Grundet paa gode Forbindelser blandt de største spanske Klipfiskkjöbere, ser vi os altid istand til at placere hele Lasten til fordelagtige Priser.

Garanterer en vis Minimumspris.

Nærmere Oplysninger ved Henvendelse til Firmaet.

Prima Referencer.

Undirskrifaður selur með lágu verði söðla, hnakka, töskur, púða, gjarðir, beizli og allskonar ólar, er reiðfærum fylgja, allt vandað og úr góðu efni.

Reykjavík, Þingholtsstræti 9, 6. apríl 1897.

Daniel Símonarson.

Verzlun

W. FISCHER'S

selur Margarine, Færi, Kaðla og allar aðrar vörur til **þilskipaútgjörðar** með óvanalega vægu verði.

Uppboðsauglýsing.

Eptir beiðni frá Árna Árnasyni í Sviðholti á Álptanesi verða við opinbert uppboð samastaðar laugardaginn hinn 22 n. m. seldar 2 kýr, önnur snemmbær en hin síðbær, 1 hross, rúmfatnaður, ýmislegir búshlutir og annað fleira.

Uppboðið byrjar kl. 11 fyrir hádegi og verða söluskilmálar birtir á uppboðsstaðnum.

Skrifstofu Kjósar- og Gullbr.s. 29. apríl 1897.

Franz Siemsen.

Útgef. og ábyrgðarm.: **Björn Jónsson.**
Ísafoldarprentsmiðja.

Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur